

MY FACE

Čtení pro volný čas z Blanenska, Boskovicka a okolí

LISTOPAD / PROSINEC 2021

ZDARMA



KALENDÁŘ PSÍ ŠANCE

PODPOŘILA I HEREČKA BARBORA SEIDLOVÁ



II. ETAPA BYTOVÉHO DOMU "C" PRÁVĚ V PRODEJI III. ETAPA BYTOVÉHO DOMU "B" V PŘÍPRAVĚ



Realitní tým

**Soňa Podlezlová Struhárová
Zdeněk Podlezl**

Realitní služby, jaké si přejete
Tel.: 608 134 358, 774 209 195



**DOKONČENÍ BYTOVÉHO DOMU „C“ ZÁŘÍ 2022
BYTOVÝ DŮM „C“ NABÍZÍ 17 BYTŮ, VOLNÝCH UŽ JEN 7**

www.ekotermstavby.cz

Neváhejte kontaktovat náš realitní tým

**POBOČKA EXIM, FISCHER, NEV DAMA, ETRAVEL
CESTOVNÍ AGENTURA AIKO TOUR TOMÁŠ ZUKAL**

**FIRST MINUTE ZÁJEZDY NA LÉTO 2022
SE SLEVOU AŽ 42 % DO 31.12.2021,
ZÁLOHA 990,- NA OSOBU + POJIŠTĚNÍ
DĚTI ZDARMA,
ZRUŠENÍ 45-30 DNÍ PŘED ODLETEM ZDARMA**

**NABÍZÍME SNADNÉ VYŘÍZENÍ PO EMAILU
BEZ NUTNOSTI OSOBNÍ NÁVŠTĚVY
LAST MINUTE ZÁJEZDY DO EXOTIKY**

**KEŇA, ZANZIBAR, DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA
A MEXIKO BEZ PŘESTUPU**



Lety balonem v okolí Blanska



Prodáváme vstupenky na kulturu a sport v sítích:
TICKETPORTAL, COLOSSEUM



Prodáváme mezinárodní jízdenky REGIOJET

**VÁMI VYBRANÝ ZÁJEZD U NÁS VYŘÍDÍTE BĚHEM 10 MINUT
VČETNĚ PLATBY A NAVÍC VÁM PŘIDÁME INFORMACE
A NAŠE ZKUŠENOSTI NA CESTU**

Svitavská 1, Blansko 67801
(stejný vchod jako lékárna NA POŠTĚ u kruháče)

Tel.: 516 418 629

602 658 665

info@aikotour.cz

www.aikotour.cz

ZÁJEZDY MŮŽETE VYBÍRAT A REZEROVAT ONLINE NA WEBU

WWW.AIKOTOUR.CZ



Steinhauser, s.r.o.

přijme do hlavního pracovního poměru:

Řidič pro svoz dobytka

Místo výkonu: Skalice nad Svitavou

Podrobné informace na telefonu:

514 514 635

Požadujeme:

- řidičské oprávnění skupiny C + E

Nabízíme:

- práci ve stabilní rodinné firmě s dlouholetou tradicí
- jednosměnný provoz
- motivační mzdový systém dle individuálního výkonu
- možnost profesního a finančního růstu
- po zapracování smlouva na dobu neurčitou
- dovolená 5 týdnů
- volnočasové benefity (sport, zdraví, kulturní zážitky, dovolená)
- odměny při životních jubileích
- odměny za doporučení známých pro práci ve firmě
- příplatky za víkendové směny nad zákonné minimum
- výhodná nabídka paušálních tarifů mobilního operátora
- praxe v oboru výhodou
- nástup dle dohody

Životopisy zasílejte na adresu:

Steinhauser, s.r.o., Karasova 378,
666 01 Tišnov

e-mail: pelikan@steinhauser.cz

Podrobné informace na telefonu 514 514 635
Personální odd. Po – Pát 6:00 – 14:30

AKCE YOU DREAM WE RUN UŽ SPLNILA NA ŠEDESÁT SNŮ

You Dream We Run. Sportovně-charitativní akce, která je vůbec největší událostí svého druhu v celé České republice. Po dvouleté odmlce zaviněné koronavirovou pandemií pořadatelé věří, že příští ročník se už uskuteční. Více prozradil předseda pořádajícího spolku PROSEN Roman Jančiar.

Začnu aktuálně. Nedávno jste převzali ocenění v projektu Křesadlo, který se věnuje dobrovolnickým aktivitám. Co to pro vás znamená?

Moc děkuji i za mou skvělou manželku Hanu, která byla oceněna společně se mnou. Tohoto ocenění si moc vážíme. Bereme ho ale tak, že je to ocenění celého našeho spolku PROSEN. Práce, kterou jsme pro naše handicapované kamarády udělali, a toho, že jdeme správnou cestou.

Určitě je to pro vás i povzbuzení do další práce. Čtenáře MyFace zajímá, kdy a kde bude další ročník YDWR?

Jak jsem se již zmínil, jsme moc rádi, že je naše práce veřejností ceněna. Co se týče příštího ročníku YDWR, měl by se konat tradičně druhý červnový víkend, tedy 10. a 11. 6. 2022.

Už víte, komu budeme pomáhat?

Ano. Všichni nominovaní zůstali z neuskutečeného ročníku v roce 2020. To znamená deset lidíček, deset lidských osudů, ke kterým se nestavíme zády. Naší snahou bude splnit jejich sny, a ulehčit a zpříjemnit jim cestu pro ně již tak složitým životem. Podívat se na jejich příběhy můžete na naší stránkách www.ydwr.cz.

Jaké byly speciálně pro tebe ty dva roky, kdy se akce nemohla konat?

Pro všechny z nás to byla složitá doba. Přišlo něco nového, neznámého, s čím jsme museli bojovat. O to zručnější pro mě je, kolik se najednou objevilo po bitvě chytrých generálů, jak se mělo dělat tohle či tamto. To mi hlava nebere. Do poslední chvíle jsme doufali, že budeme moci naši akci uskutečnit, kombinovali jsme náhradní termíny a možnosti, ale bohužel to nakonec neklaplo. Nejvíce nám ale bylo líto právě těch, kterým jsme nemohli splnit sny.

Určitě jsi měl čas o všem přemýšlet. Chys-



Roman a Hana Jančiarovi

táte nějaké novinky, co s akcí dál, kam ji posunout?

Jo, jo, času bylo opravdu dost. (úsměv) Bylo super číst na sociálních sítích, kolik lidí YDWR chybí a jak naši akcí žijí. Myslím si, že po dvou letech pauzy bude nejdůležitější navázat tu přetrženou nit a navázat ji na super poslední ročník v roce 2019. Problém je i ten, že prozatím nevíme, jestli nebudeme muset hledat jiné prostory. V podstatě je ale naší největší prioritou opětovná spokojenost těch, kdo naši akci přijdou podpořit. Koutkem oka pokukujeme i po možnosti konat akci se stejným názvem v Brně, ale to je ještě otázka spousty jednání.

Připomeň, prosím, kolik peněz se podařilo za osm předchozích ročníků vybrat a kolik snů splnit?

Naše charitativní akce již splnila šedesát snů za bezmála šest milionů korun.

Byl nějaký, který tě speciálně chytil u srdce?

Co se mi vybaví hned, je živý kůň pro Janičku nebo let maminky s dcerou horkovzdušným balonem co nejlíže ke svému nedávno zesnulému, manželovi a tatínkovi. To mě rozbilo...

Prožili jsme náročné období. Co ti poslední rok a půl dal a vzal a vidíš v tom třeba i nějaké poselství?

Jak jsem se již zmínil, jsem toho názoru, že se mělo více táhnout za jeden provaz. Prostě jeden za všechny a všichni za jednoho a nehledat za vším chybu či záměr. Co mi ten rok a půl dal a vzal? Dal mi více času s rodinou a vzal dva ročníky YDWR. (úsměv) A jaké vidím poselství? Vždy může přijít něco, co nás překvapí a zaskočí, ale je třeba se semknout a společně hledat řešení.

PAVEL ŠMERDA

ROMAN A HANA JANČIAROVI

Manželé Jančiarovi se pohybují v oblasti dobrovolnické činnosti již řadu let. Jejich práce je zaměřena na plnění požadavků a potřeb sociálně a zdravotně handicapovaných. Právě z jejich iniciativy byl založen spolek Prosen – spolek na podporu osob zdravotně a sociálně znevýhodněných, který každoročně pořádá největší charitativní akci v České republice You Dream We Run, jež plní sny handicapovaným dětem a dospělým.

Za osm roků své existence splnil tento projekt 60 snů v hodnotě bezmála šest milionů korun. Mimo pomoc handicapovaným organizují manželé Jančiarovi environmentální dobrovolnické akce směrem k obnově přírody kolem nás po kůrovcové kalamitě. Z výtěžků těchto ekologických akcí jsou podporováni senioři v domovech seniorů. Pořádané dobrovolnické akce oslovují širokou veřejnost, zejména mládež, která se učí, že pomoc handicapovaným či naší přírodě je jen a jen na nás. Svoji činnost provozují ve volném čase po svém zaměstnání, zdarma a vždy pozitivně naladěni a s úsměvem.



ELIŠKA VONDRÁČKOVÁ: HORY JSOU SRDCOVÁ ZÁLEŽITOST

Eliška Vondráčková se ráda pohybuje v přírodě a obzvláště pak v horách. Vystudovala právnickou fakultu a ve volném čase se věnuje běhu, skialpinismu, horolezectví, kajaku, jezdí na kole, plave. Je mistryní světa v kvadriatlonu, vítězkou Českého poháru ve skialpinismu a úspěchy sbírá i v horských maratonech.

Kvadriatlon, horský maraton, skialpinismus. Co je Vám nejbližší?

Hory jsou srdcová záležitost. Vybrala bych tedy horský maraton/ultramaron v létě a skialpinismus v zimě. Mám ale ráda různorodost, takže i kvadriatlon bych si zase někdy ráda zajela. Je na něj ale potřeba natrénovat čtyři disciplíny, takže je to náročnější z hlediska vybavení i času, který mi teď úplně nepřebývá. Na kajak jsem se letos dostala asi po třech letech. Byli jsme s naším kajakářským oddílem na slovinské Soči. Kamarád, který mi kajak vyzvedával z loděnice, se mi smál, že o něj musel zabojet s houfem pavouků, tak snad se mi teď podaří dostat na vodu častěji, než se tam ti pavouci opět nastěhují. Někdy bych si ráda zkusila i horského Ironmana. Až budu mít nějaké lepší kolo, než mám teď. *(úsměv)*

Vím, že předtím jste dělala i jiné sporty. Plavání, jízdu na kole... Jak a kdy jste se dostala k těm extrémnějším?

Po horách jsem pobíhala už jako dítě, odmalicka mě lákalo lezení. Žádné lezce jsem ale neznala, takže jsem se k tomu dostala až na vysoké škole. Hned v prváku jsem se přihlásila v rámci tělocviku na lezení a úplně tomu propadla. Začala jsem jezdit do skal a v létě i v zimě do hor. V horolezeckém oddílu jsem se pak dostala i mezi kajakáře a skialpinisty.

Zaujalo mě, že jste kdesi napsala, že jste se do svých 27 let považovala za sportovní antitalent. Jak to mám pochopit? To mi při výčtu Vašich úspěchů nějak nejde dohromady.

Sportovala jsem vždy celkem dost, ale dlouhou dobu jsem byla hrozně pomalá. Trochu mě mrzelo, že mi něco, co mě tak hodně baví, příliš nejde, ale nějak jsem se s tím smířila a sportovala dál. V těch 27 letech moje nová praktická lékařka přišla při běžné preventivní prohlídce na to, že jsem těžce chudokrevná. Mně do té doby vůbec nenapadlo, že by to, že se po vyběhnutí okamžitě zadýchávám, mohlo být něčím jiným než mou vlastní neschopností. S hladinou hemoglobinu 80 g/l se ale běhá opravdu špatně. Po doplnění železa to byl obrovský rozdíl.

Máte za sebou bezpočet závodů. Jakých výsledků si nejvíce ceníte?

Asi vítězství na MS v kvadriatlonu, vítězství v Českém poháru ve skialpinismu a v běhu,

dvakrát jsem vyhrála Beskydskou sedmičku, a letos třetího místa na Gran Trail Courmayeur, protože nic tak dlouhého jsem ještě neběžela.

Do jakých míst světa a na jaká nejzajímavější místa jste se díky sportu podívala?

Z mimoevropských zemí jsem byla na horách v Peru, Gruzii, Indii a Tádžikistánu, což byla ale spíše turistika. Na skialpech a lezceky navštěvuji zejména Alpy a Tatry, během studijních pobytů ve Slovinsku a Španělsku jsem procestovala i tyto země.

Dá se vůbec v tak náročných podmínkách při závodech vnímat i příroda, krajina, poznávat svět?

Určitě ano. Čím delší závod, tím toho člověk víc vidí. Zvláště ultra běhy jsou pro mě i takovými poznávacími výlety. Přírodu kolem sebe si užívám. Záleží i na tom, jak si člověk předem nastuduje trasu, při závodě pak už není příliš času zkoumat, jak se který kopec jmenuje a na co se právě dívám, ale to snad není ani až tak důležité. Krajinu a celkovou krásu přírody kolem vnímám vždy a někdy mám při závodech pocit, že i tak nějak intenzivněji. Resp. je to zase jiný druh zážitku. Při dlouhých závodech, které často začínají v noci, můžete pozorovat hvězdy, vnímat noční ticho, roj čelovek okolo, šustění listů, zažijete svítání nebo západy slunce. Pokud bych měla říct konkrétní příklad, tak třeba loni jsem při Horské výzvě v Jeseníkách zažila nádherné svítání ze Šeráku a Keprníku.

Ze skialpového závodu v Nízkých Tatrách si zase pamatuji, že po dvou hodinách zápoření ve vířivici a mlze jsme se najednou pod vrcholem kopce dostali na hranici mraků, mlhu prozařovalo slunko a bylo to opravdu kouzelné. Byla jsem z toho tehdy skoro až dojatá a jen si přála, ať závod ještě nekončí. Čím je trať delší, tím více takových okamžiků přijde.

Jaký nejextrémnější závod jste kdy absolvovala a čím byl výjimečný?

Zatím asi Gran Trail Courmayeur, který jsem absolvovala letos. Jde o závod v Alpách, z italské strany masivu Mt. Blancu. Vzdálenosti to sice bylo „jen“ sto kilometrů, což jsem už párkrát běžela, ale ono hodně záleží i na převýšení a na tom, jak je trať technicky náročná. Bylo to ve vyšší nadmořské výšce, nastoupalo se a následně sestoupalo skoro 8000 výškových metrů, byla tam sněhová pole, skalnaté úseky zajištěné lany a hodně strmé kamenité seběhy, což je něco, co mě nejvíce baví, zároveň to ale zpomaluje, a závod tak trvá o to déle. Mně se navíc povedlo hned na začátku několik kilometrů zabloudit. Do toho bylo hrozné vedro, takže jsem se cestou polívala vodou z potoků. Ale krajina i výhledy byly úžasné.

Určitě k tomu všemu patří i nebezpečí. Bála jste se někdy, nebo dostala jste se do fakt nebezpečné situace?

Při závodech jsem se do žádné nebezpečné situace zatím nedostala, ani jsem se nebála.



Skialp San Martino di Castrozza | FOTO Anton Brey



Přesto si vždy před závodem tak nějak prodru možné únikové body, kdybych se cítila fyzicky špatně. Ale měla jsem i štěstí. Při dvou posledních závodech přišla do hodiny/ dvou po mém doběhu do cíle silná bouřka a spousta běžců byla ještě na trati. To v kamenitých horách není úplně ideální situace. Ne vždy organizátoři závod z těchto důvodů přeruší, a je tak na každém, aby zvážil, jak s tím naloží.

Důležité je ale takovým situacím i předcházet, a jak se říká, být připraven.

Určitě je potřeba dávat pozor, vzít v úvahu únavu a při akcích například ve vyšších a odlehlejších horách nezapomenout na věci, které bývají obvykle i v povinné výbavě. Termofólie, nepromokavá bunda, nabitý mobilní telefon nebo náhradní čelovka. Čím delší závod, tím bývá těch věcí více, ale nesnažit se za každou cenu mít co nejlehčí batoh. Nikdy nevíte, co se může přihodit. Může přijít mlha, úrava, zabloudíte, můžete si zvrtnout kotník a strávíte na jednom místě v zimě víc času, než byste chtěli. Při mimořádných výletech jsem se už bála nebo dostala do ne úplně komfortní situace vícekrát. Velkou pomocí jsou určitě v tomto směru technologické vymoženosti jako mapy v telefonu nebo chytré hodinky. Vznik těchto událostí je pravděpodobnější ve vyšších a odlehlejších horách, ale stát se může kdekoli. Loni v zimě jsem se šla projít po závodech na Lysé hoře ještě znovu nahoru a přišla taková mlha, že jsem zabloudila i na nejfrekventovanější cestě na Lysou horu ze Zlatníku, kde mám pocit, že potkáte spoustu lidí v kteroukoli noční i denní hodinu, ale v té mlze a větru se mi podařilo sejít z velké cesty, ani jsem nevěděla jak. No a skialpy, to je zase jiná kapitola, tam je potřeba dávat pozor ještě víc vzhledem k možnosti lavin. Nechodit do terénu, kde hrozí, bez lavinového vybavení, sledovat počasí atd.

Co zranění?

Vyloženě zranění jsem zatím našťastí asi neměla, ale teď po prodělaném covidu se mi táhly a stále vracely nějaké problémy. Snad už to bude v pořádku.

Řekla jste si už někdy, mám to vůbec zapotřebí?

To asi ne. Jsem vděčná za to, že můžu sportovat, a pohybovat se v horách je radost.

Co na to, čemu se věnujete, říká manžel nebo přítel, kamarádi, rodina?

Manžel a rodina si sice občas klepou na čelo, když vyrážím ven i v noci, dešti a zimě, ale už si myslím zvykli a fandí mi. Bez podpory rodiny by to nešlo. Při posledním závodech v Alpách, kde jsme měli GPS trackery, závod sledovali z domu a po pár hodinách už znali jménem všechny soupeřky. Po závodech mi říkali, že to bylo lepší než se dívat na fotbal. (smích)

Jak na tak náročné závody trénujete a kde?

Na trénink žádný odborník nejsem. Nemám trenéra ani tréninkový plán, takže se připravuji jen tak podle pocitu. Momentálně mám na běh tak hodinu denně a vyrážím do lesů v okolí Blanska. Do toho se snažím každý den aspoň trochu protahovat a cvičit, teď jsem si celkem oblíbila SM-systém. S tréninkem na skialpy je to horší. Doby, kdy se dalo lyžovat u Blanska, už jsou bohužel pryč. Musí tedy stačit běh a občasné víkendové výjezdy do hor. Více tréninku v horách by se určitě hodilo.

Určitě je to i o stravě. Ať už v přípravě, nebo při závodech. Jak vypadá ve Vašem případě?

Nemám žádný zvláštní jídelníček. Jím všechno, množství nehledám, jen se snažím jíst tak nějak zdravě. Hodně zeleniny, ovoce, „prvopotravin“, maso jím málo. Ale zrovna po dlouhých závodech mívám obvykle hroznou chuť na maso a pivo. To pivo si po závodech

dávám, tedy nealkoholické. (úsměv) Snažím se jíst tak, aby tělo mělo dostatek energie a vitamínů. Moje slabost je čokoláda a obzvláště zmrzlina, kterou dokážu sníst v neomezeném množství.

Na závodech trvajících do dvou hodin nejím. V průběhu delších závodů jím to, co je na občerstvovačkách. Banány, melouny, pomeranče, hodně ráda mám grepy, müsli tyčinky. Záleží vždy na daném závodech a momentálním rozpoložení. První Beskydskou sedmičku jsem odběhla v podstatě jen na cukrech, ale třeba o rok později jsem už na osmdesátém kilometru měla chuť na něco slaného, tak jsem si dala chleba se škvarkovou pomazánkou.

Běžci, cyklisté, triatlonisté hodně používají k doplnění energie i nejrůznější gely. Jaké s nimi máte zkušenosti?

Gelů jsem se vždycky bála. Nevěděla jsem, co by mi udělaly se žaludkem, proto jsem je nikdy nepoužívala. Nechtělo se mi běhat trénink na umělých potravinách a v závodech jsem se pak obávala jíst něco nevyzkoušeného. Použila jsem je až na posledních dvou závodech. Při tom prvním jsem si dala dva a bylo to OK, na tom posledním jsem jich snědla třeba šest, sedm a běželo se mi dobře, až jsem si řikala, že je na těch závodech budu používat víc. Noc po závodech jsem ale od tří do šesti ráno strávila na záchodě, takže vlastně zase nevím a budu to muset ještě vychytat.

Pochopil jsem, že příroda je pro Vás tím nejlepším místem na Zemi. Co Vám přináší?

Je to prostředí, které mě nabíjí energií.

Vystudovala jste právnickou fakultu. Pomáhá Vám sport vypnout, odreagovat se?

Jo, určitě je to dobrý relax a možnost odpočinout si od právních předpisů a práce obecně. Je fajn občas mozek zapnout, ale pak si užívám, že ho můžu úplně vypnout a myslet jen na to, na jaký kámen šlápnu v další sekundě.

Vaše nejbližší cíle a přání?

Blíží se zima, tak snad brzy vyrazím na skialpy. (úsměv)

PAVEL ŠMERDA

Eliška Vondráčková vystudovala právnickou fakultu a ve volném čase se věnuje běhu, skialpinismu, horolezectví, kajaku, jezdi na kole, plave. Vyhrála Mistrovství světa v dlouhém kvadriatlonu (4 km plavání, 90 km kolo, 20 km kajak a 20 km běh), MČR v horském maratonu, vyhrála několik skialpových závodů.

FILMOVÝ KVÍZ NA VÁNOCE

Znáte je z vánočních pohádek, které vám i letos nabídne na svých obrazovkách Česká televize. Oblíbení čeští a slovenští herci a herečky. Dokážete si jejich jména vždy správně přiřadit i k jinému filmu či seriálu, ve kterém hráli? Připravili jsme pro vás soutěž pro chvíle vánoční a silvestrovské pohody. Pojdme na to!



- 1** Jiří Mádlník vytvořil spolu s Vojtěchem Kotkem nerozlučnou dvojici v komedii:
- a) Ajtáci
 - b) Raftáci
 - c) Partáci

- 2** Tereza Ramba Voříšková hrála jednu z hlavních rolí v komedii Jana Svěráka:
- a) Po strništi bos
 - b) Obecná škola
 - c) Kolja



- 3** Zuzana Kajnarová, kterou známe jako služebnou Dorotku z pohádky Anděl Páně, si zahrála také v jednom z kriminálních seriálů:
- a) Specialisté
 - b) Policie Modrava
 - c) Rapl

- 4** Krásná slovenská herečka Táňa Pauhofová si zahrála hlavní roli ve filmu:
- a) Marie Terezie
 - b) Poslední aristokratka
 - c) Lída Baarová



- 5** Herec Marek Adamczyk se proslavil především díky roli v seriálu:
- a) Ordinace v růžové zahradě
 - b) Modrý kód
 - c) Kukačky

- 6** Ivan Trojan a Jiří Dvořák se spolu sešli nejen v pohádce Anděl Páně, ale také v jednom ze seriálů české televize. Ve kterém?
- a) Hlava Medúzy
 - b) Ochránce
 - c) Ztracená brána



Správné odpovědi nám pošlete do **31. 12.** na adresu smerda@my-face.cz. Vylosovaný autor správných odpovědí obdrží dárek od časopisu MyFace.

FOTO archiv České televize, David Raub, Yan Renelt Julie Vrabelová



MARKÉTA HRUBEŠOVÁ: NEJKRÁSNEJŠÍ DÁREK BYLO NAROZENÍ DCERY

Oblíbená herečka, moderátorka, ale také skvělá kuchařka. To je Markéta Hruběšová. Není třeba připomínat její legendární role ve filmech Oznamuje se láskám vašim, Andělské oči a další. V příštím roce oslaví významné životní jubileum. Při nedávném vystoupení na akci Jablkobrani v Drnovicích si našla čas na krátký rozhovor.

Markéto, těšíte se na Vánoce? Co pro Vás znamenají?

Vánoce jsou ty nejkrásnější svátky! Je to jedinečný čas, který voní cukrovím, vanilkou, svařákem i kadídlkem. A je to čas výhradně rodinný a také čas, který patří jen a jen nejbližším. Čas zamyšlení, naděje a lásky.

Jak u vás vypadá Štědrý den? Dodržujete nějaké rituály, zvyky?

Moje Vánoce jsou neodmyslitelně spjaty s mou milovanou babičkou z Kroměříže. Celé mé dětství i část dospělosti jsme se tam každoročně na celé Vánoce a Nový rok přesouvala celá rodina. Babička byla neuvěřitelná! Všechno sama napekla, připravila a obstarala. My už jen zdobili stromek. Dodnes nechápu, jak to všechno zvládla!

Když odešla, tak jsme se museli nějak popasovat s vánočními svátky sami, a navíc v Praze. Ale čas vše tak nějak zahladil. Taky jsem se stala maminkou, a jak všichni víme, Vánoce jsou svátky hlavně pro děti. Takže máme Vánoce, jak se patří. Se zvyky i rituály, jako jsou krájení jablíčka, házení škrpálem, lití olova, šupinka pod talířem.... Všechno je, jak má být. *(úsměv)*

Smrček, borovička, nebo jedlička?

O stromeček se stará vždycky můj muž. Většinou je to borovička, ale nechávám to na něm. Vybere vždycky ten nejhezčí. *(úsměv)* Ale hlavně musí být opravdový. Ta vůně jehličí je nejvíce! Zdobíme ho už se značným předstihem, protože mi přijde líto, aby byl jen na pár dní. Navíc je to taková krása, když si ho večer rozsvítíme!

Vlastně si takhle ten čas vánoční hezky protáhneme...

Vím, že milujete jídlo. Pečete ráda, případně jaké cukroví máte nejraději?

Cukroví moc nedám. U nás ho nikdo moc nemusí, takže pečou jen, jak se říká, aby zavoněl dům. Uděláme s dcerou vanilkové rohlíčky, perníčky a kakaový salámek podle babičky. Mnohem více se ale „vyřádím“ ve vaření během svátků. Přicházejí nebo přijíždějí různé návštěvy, a tak s láskou a péčí vařím a připravuji velké hostiny, které mívají i několik chodů. To je taková moje radost, hostit a vidět pak ty spokojené výrazy, to je pro mě největší odměnou!

Co jíte k večeři? Tradičního kapra, rybu, nebo je to něco jiného?

Klasika je klasika. Takže bramborová a rybí polévka, kapr a bramborový salát. Přesně jak to dělávala babička. Salát už tradičně připravuje moje maminka. Dělá ho ve velkém lavoru a vždycky připravuje dvě verze. Jednu s majonézou a jednu bez. A salát samozřejmě musí být z keřkovských rohlíčků!

Vzpomenete si, jaký nejkrásnější dárek jste kdy dostala, nebo který Vám udělal největší radost?

Tak to vím naprosto přesně! Moje dcera se narodila týden před Štědrým dnem, takže to pro mě byl a vždycky bude ten nejkrásnější dárek! Nicméně my jako rodina máme prosinec spjatý s neustálými oslavami. Advent, Mikuláš, svátek a narozeniny sestry, narozeniny dcery, Vánoce, Silvestr... Odpočínáme si tak až v lednu. (úsměv)

K Vánocům patří i pohádky. Diváte se ráda, případně jaké máte nejraději?

Milujeme klasické pohádky – Tři oříšky pro Popelku, Pyšnou princeznu, Princeznu se zlatou hvězdou na čele... Těm se nic nevyrovná!

Mohu Vás na závěr požádat o nějaký vánoční recept. Ať už to bude cukroví, nebo jídlo či nápoj, který nesmí chybět na štědrovečerní tabuli?

Vánoce a vánoční menu je opravdu ryze rodinnou záležitostí. Každý má ten „svůj“ jedinečný recept a jiný prostě nemůže být lepší! A tak to má být. Tradice nás totiž uklidňují a dodávají nám jistoty. A tu potřebujeme všichni! Stejně jako lásku. Nabízím tedy recept na úplně jednoduchý, avšak slavnostní předkrm, který můžete udělat kdykoli během svátků (ale samozřejmě i během celého roku). Je z mé kuchařky Tak vařím já a je opravdu hodně oblíbený.

A ještě než se pustím do receptu, dovolte mi, abych všem čtenářům popřála klidné svátky, plné lásky a vzájemné úcty. A do nového roku hlavně zdraví a ať se vám splní všechna vaše přání!

PAVEL ŠMERDA



FOTO Marcela Kopečková

Recept Markěty Hrubešové

TATARÁK Z UZENÉHO LOSOSA

Složení: 200 g uzeného lososa, 1 lžice citrónové šťávy, 1 šalotka, ½ lžičky hořčičných semínek, 1 lžice kopr, žitný chléb, 2 křepelčí vejce (nemusí být).

Příprava: Lososa nakrájejte na proužky a ty pak ještě na kostičky. Ve větší misce smíchejte rybí maso, hořčičná semínka, olej a citrónovou šťávu.

Pracujte opatrně, abyste jemné maso neporušili. Přidejte nadrobno nakrájené bylinky a znovu promíchejte. Přetáhněte fólií a dejte do lednice odležet. Pak pomocí tvořítko udělejte „bábovičky“. Ozdobte polovinou natvrdo uvařeného vajíčka a pažitkou.



125 RECEPTŮ
PRO VYTÍŽENÉ
ŽENY

MARKÉTA HRUBEŠOVÁ
Tak vařím já

Mladá fronta

BEDŘICH KALA: PRO ORTOPEDECKÉ OPERACE JE DOBRÁ FYZICKÁ KONDICE

Ortopedie patří mezi nejprestižnější medicínské obory. Svůj věhlas získala i díky legendárnímu seriálu Nemocnice na kraji města. Ortopedické oddělení je zapsáno výraznou stopou také do historie Nemocnice Boskovice. Více prozradil primář oddělení Bedřich Kala.

Pane primáři, představte prosím čtenářům MyFace Vaše oddělení? Co všechno u Vás děláte?

Ortopedické oddělení boskovické nemocnice má více než padesátiletou historii. Pro naše klienty disponujeme dvaceti lůžky pro standardní ortopedickou péči. Naš kolektiv v okresní nemocnici provádí výkony celého spektra oboru - endoprotetiku, artroskopie, ortopedii ruky a nohy, sportovní medicínu a v menší míře i dětskou ortopedii. Takže záběr oddělení je velký a pokrývá všechny věkové kategorie.

Kdo je Váš „typický pacient“, jaké zákroky provádíte nejčastěji?

V současné době je naším nejčastějším výkonem náhrada kyčelního a kolenního kloubu. Snažíme se alespoň částečně kompenzovat omezení naší práce způsobené epidemiologickou situací.

Více než kde jinde je u vás důležitá spolupráce i s dalšími odděleními, myslím například rehabilitaci.

Bez fungující mezioborové spolupráce by naše práce nebyla možná. Naše oddělení je jen malým článkem v řetězci, kterým klient musí projít. Cílem všech jeho zastávek je vyřešení zdravotního problému, úspěšná operace. Těžko vyjmenovat všechny, kteří nám v tomto pomáhají, a na nikoho nezapomenout. Každopádně všem patří velký dík, protože úspěch netvoří jednotlivec, ale skupina.

Pokud jde o materiální a personální stav. Jste spokojený, případně co byste v tomto směru rád vylepšil?

Kolektiv našeho oddělení je skvělý. Jen díky všem lékařům, sestřám a dalším pracovníkům můžeme dělat všechny výkony v takovém rozsahu. Bohužel personální situace v českém zdravotnictví není ideální. Další spolupracovníky bychom rádi přivítali. Dobrá medicína dnes nestojí jen na lidských zdrojích (i když ty jsou stěžejní), ale nezbytné je i dobré pracovní zázemí, technika, zdravotní materiály. V tom máme podporu stávajícího managementu naší nemocnice.

Náročné ortopedické operace, to je hodně nejen o psychické, ale i fyzické síle, kondici.

Ze začátku to určitě jednoduché není. Medicína je o velké psychické zátěži. Člověk nad některými případy přemýšlí „ve dne v noci“ a stále se učí a stále ho něco „překvapuje“. Dobrá kondice pro delší ortopedické operace je nutná. Možná i proto většina ortopedů ve volném čase aktivně sportuje.

Každá operace má svůj průběh, ale i příběh. Ať už před tím, na sále, při následné rekonvalescenci pacienta i dál. Chodí Vám občas děkované dopisy, vzkazy?

Určitě, takové věci moc potěší. A ještě větší radost mám, když vidím naše klienty přicházet bez bolesti na kontroly a odkládat berle.

Jaká byla Vaše cesta do boskovické nemocnice?

Začínal jsem v Boskovicích hned po škole na interně. Pak přišla tehdy ještě povinná vojna. Tíhl jsem k operačním oborům a v roce 1992 jsem nastoupil na uvolněné místo na ortopedii.

**Byla medicína u Vás vždy jasná volba?
Proč jste si vybral právě ortopedii?**

Jako dítě jsem měl samozřejmě spoustu představ o svém budoucím povolání. Díky tomu, že jsem vyrůstal v lékařské rodině, se postupně můj vztah k medicíně prohluboval a nakonec jsem se rozhodl pro její studium. Měl jsem představu o nějakém malém chirurgickém oboru. Vliv měla i stejná specializace mého otce - ortopeda. Jednu věc jsem však neodhadnul. Ortopedie určitě není malý obor.

Můžete to trochu rozvést?

Ortopedie za dobu mé třicetileté praxe zažila masivní rozmach, například v artroskopických technikách a v miniinvazivních operacích. Velký pokrok se odehrál i v endoprotetice díky novým materiálům. Celá ortopedie se nyní postupně subspecializuje do menších podoborů a kategorií.

Sledoval jste seriál Nemocnice na kraji města?

Jistě, ostatně jako každé dítě z mé generace. Málokterý seriál z lékařského prostředí je takhle nadčasový.



Co se Vám tam nejvíce líbilo a dá se říct, který z lékařů Vám tam byl profesně nebo lidsky nejbližší?

Nechtěl bych personifikovat, každý z nás má nějakou slabší stránku. Podstatné je, abychom se v pracovním kolektivu navzájem doplňovali.

Vaše práce je velmi fyzicky i psychicky náročná. Jak rád odpočíváte, co rád děláte?

Energii mi dodávají jakékoli aktivity venku. Dříve jsem se hodně pohyboval v horách, nyní už z časových důvodů tolik možností nemám.

Vaše přání do budoucna?

Budme všichni zodpovědní ke svému zdraví. Rozvoj medicíny a technologií je sice obrovský, ale není všemocný.

PAVEL ŠMERDA

ZVLÁDNEŠ TO!

MATURITNÍ OBORY

Informační technologie
Praktická sestra
Ekonomika a informatika
Hotelnictví a turismus
Veterinární prevence

UČEBNÍ OBORY

Zahradník
Kuchař-číšník

POZNEJ NAŠI ŠKOLU

Dny otevřených dveří

Pátek 10. 12. 2021

Středa 5. 1. 2022

On-line prezentace každé
úterý 16.00

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA A STŘEDNÍ ŠKOLA BOSKOVICE, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Hybešova 53, 680 01 Boskovice, tel. 511 123 125
e-mail: skola@vassboskovice.cz, www.vassboskovice.cz



Výjezdní zasedání Stálé komise Senátu pro rozvoj venkova ve Viskách



Benefiční koncert sboru BaczBand na podporu obcí postižených tornádem



Oficiální otevření volnočasového klubu Plán B ve Velkých Opatovicích



Beseda na téma Aktuální stav přípravy S(D)43 a odstranění závad na I/43



Koncert skupiny Pružiny ve Valdštejnské zahradě



Stoletý příběh blanenského skautingu v Muzeu Blanenska



Seminář „Financování dětských skupin“ v Senátu

SENÁTORSKÝ ROK JAROMÍRY VÍTKOVÉ

Jaromíra Vítková již pátým rokem vykonává funkci senátorky pro obyvatele obvodu Blansko. Své práci se aktivně věnuje jak v Praze, tak i ve svém regionu. Její velkou aktivitou je doprava, zejména silnice 43, školství, životní prostředí, kultura, památky a další. Ráda se účastní společenských, kulturních, sportovních či charitativních akcí v regionu, na kterých se s Vámi s potěšením setkává. Web: www.jaromiravitkova.cz, Facebook: Jaromíra Vítková senátorka



Krojované šebrovské hody



STŘEDNÍ PEDAGOGICKÁ ŠKOLA PŘIPRAVUJE VELKÝ PROJEKT

Střední pedagogická škola Boskovice je pojem. O studium je tam stále velký zájem, navíc svítá naděje, že se škola v nejbližší době dočká zaslouženého vylepšení. Více prozradila ředitelka Leona Valterová.

Paní ředitelko, musím se na úvod zeptat: Jak učitelé a potažmo studenti zvládli distanční výuku?

Musím stejně jako i minule připomenout dnes už potvrzený fakt, že distanční forma výuky tu prezenční nikdy nahradit nemůže. Samozřejmě i ona přináší nové poznatky, zkušenosti a možnosti jak pro žáky, tak pro učitele. Proto by měla být využívána jako doplňková, alternativní či inovativní forma vyučování. Všichni chápeme, že ve své době bylo rozhodnutí o distanční výuce nezbytné. Ale to, že trvala na středních školách téměř celý školní rok, napáchalo zvláště v některých oblastech nemalé škody. Jelikož jsem již v minulém rozhovoru s chutí ocenila přístup mých kolegů, skvěle zvládnutý přes všechny obtíže s tím spojené, mám teď na mysli především ty na druhé straně tak zvané výuky na dálku. Snažili jsme se pomoci zajistit všem studujícím nejen technické podmínky pro distanční výuku.

A pokud se zaměříme jen na výsledky jejich vzdělávání, u většiny byly daleko lepší než v předchozím období. Ale podíváte-li se na

jejich stránku osobní, citovou, je to jinak. Když chybí mezi lidmi fyzický kontakt, nemáte možnost vnímat to, jak se kdo cítí. Jak tedy můžete působit, pozitivně ovlivňovat, sdílet a účinně pomáhat? Plnit zde i toto poslání učitele bylo pro nás velmi těžké. Bohužel takto dlouhá izolace chápaná často jako uvěznění mladých lidí do samoty znamenala ztrátu jejich zvyklostí, biorytmů a sociálních jistot a měla pro ně i z pohledu učitelů daleko větší následky než jen potenciálně možné výpadky vzdělávacích témat.

Navážu trochu na náš rozhovor v loňském roce a zeptám se: Jak to vypadá s projektem výstavby nových prostor pro vzdělávání? Postoupili jste někam dál?

Před rokem jsem Vám představila architektonickou studii ve formě tří etap výstavby. Pro možnou realizaci první z nich bylo nutné uskutečnit řadu jednání s některými představiteli i zástupci daných odborů Jihomoravského kraje, našeho zřizovatele. I přes řadu překážek, které v té době tížily společenskou i finanční situaci nejen kraje, jsme

nakonec přece jen byli úspěšní. Podařilo se nám totiž získat souhlas zřizovatele s poskytnutím předjednané finanční částky na přípravu podkladů pro akci „Stavba nových prostor pro vzdělávání“, dále s podáním žádosti o dotace v Operačním programu životního prostředí (OPŽP) a také s nezbytným závazkem financování výstavby. Druhým velkým úspěchem pak bylo získání souhlasu zřizovatele i se zařazením našeho připravovaného projektového záměru v návaznosti na realizaci stavby vzdělávacích prostor mezi potenciální žadatele v dotačním titulu Integrovaný regionální operační program 2021-2027. Díky tomu bychom měli mít zajištěno také vybavení a konektivitu nové budovy i zázemí pro komunitní aktivity.

Připomeňte, proč jste se pro projekt rozhodli a jak bude vypadat?

Zásadním důvodem byl havarijní stav stávající přístavby školy za hlavní budovou a nezbytný pronájem učeben pro možné vzdělávání našich žáků v prostorách jiné střední školy. Vzhledem k tomu, že se z oprávněných organizačních důvodů možný počet pronajatých učeben každým rokem snižuje, patří úkol zajistit vlastní vzdělávací prostory k našim nejzávažnějším. Zmíněná první etapa výstavby zahrnuje budovu v pasivním energetickém standardu s bezbariérovým přístupem. Budou zde především chybějící čtyři učebny, navíc s odborným vybavením ve vazbě na přírodní vědy a polytechnické vzdělávání, dále zázemí pro pedagogické i nepedagogické pracovníky školy a veškeré související prostory. V plánu je i cílená úprava venkovního prostředí.

S nedostatkem prostor souvisí i ukončení oboru Sociální činnost. Je to definitivní a na jaké obory se tedy mohou v příštím roce zájemci a zájemkyně hlásit?

Je to tak. Z důvodu nedostatku učeben jsme museli ukončit přijímání uchazečů do jednoho z oborů – Sociální činnost. Dokud se nám nepodaří otevřít nové vzdělávací prostory, nabízáme zájemcům o vzdělávání u nás tradiční obory Předškolní a mimoškolní pedagogika a Pedagogické lyceum. Rozhodnutí, který vzdělávací obor bude v budoucnu nově otevřen, nebo zda bude některý ze stávajících oborů posílen, vzejde až z jednání s našim zřizovatelem.

Vaše přání do budoucna?

Příznám se, že v této chvíli je mým největším přáním to čistě lidské. Tedy aby epidemie koronaviru co nejdříve, a navíc definitivně skončila a naše životy se mohly opět ubírat v klidu a radosti, zdraví a vzájemném přátelství. V oblasti školství věřím slibu, že už se nebudou školy zavírat plošně, aby se nepokračovalo v újmě nejen v oblasti vzdělávací, ale především citové a sociální u dětí a mládeže. A pokud se týká naší školy, velmi přejí všem, kdo jsou její součástí, aby mohli co nejdříve trávit svůj čas v důstojném a příjemném prostředí plném pozitivní energie, tvořivé aktivity, zábavy, sounáležitosti a možných seberealizace. PAVEL ŠMERDA



JIŘÍ ŠANDERA PÍŠE PRO DĚTI I DOSPĚLÁKY S DUŠÍ DÍTĚTE

Jiří Šandera z Milonic je autorem mnoha pohádkových knížek, které si zamilovaly děti po celé zemi. Jeho postavy a dobrodružství, která zažívají, dokáží upoutat nejen malé čtenáře a posluchače, ale i mnohé dospělé.

Vzpomenete si, co Vás vedlo k napsání první knihy?

Všechno odstartovala útlá knížička, kterou můj syn přinesl ze školky. Když jsem mu z ní četl, její děj pro mě nebyl dostatečně poutavý, a tak jsem neuváženě pronesl: „Než bych měl toto číst, raději ti něco napíšu sám.“ Následující dny jsem cosi kutil na zahradě a tam mě napadlo zkusit napsat pohádku z prostředí rostlin. Uvelebil jsem se v houpací síti a napsal svůj první pohádkový příběh. Když jsem ho synkovi četl, byl nadšený a chtěl, ať

mu pohádku přečtu ještě jednou a pak znovu a znovu. Bylo fajn, že se moje pohádky líbily synovi, ale mě zajímalo, jestli zaujmou i jiné čtenáře.

Co bylo dál?

Když jsem se dozvěděl, že brněnský klub Leitnerova pořádá večer pro začínající i pokročilé literáty Píšete do šuplíku, popadl jsem svoje literární pokusy a vyrazil. Se srdcem v hrdle jsem četl poprvé v životě z prken, jež znamenají svět, asi padesáti do-

spělým posluchačům pohádku O dvou pohněvaných papričkách, která začínala větou: „Jednoho krásného dne přišel do zahrady chleba s máslem.“ Ozval se povzbudivý potlesk. Dočetl jsem a zvědavě koukl do publika. Takové ovace určené mé osobě jsem nikdy nezažil. Někteří literární nadšenci mně dokonce potřásali rukou. Na kterémisi z dalších „šuplíků“ jsem se dozvěděl o existenci literární soutěže humoru a satiry Řehečská slepice. Pln nadšení jsem tam poslal jednu z povídek o hodných domácích skřítcích

Bambalandovi a Štruntalandovi z mého dalšího literárního pokusu. Povídka se jmenovala Jak šel Pár facek do školy. K mému úžasu jsem za povídku obdržel čestné uznání. To mi dodalo odvalu oslovit několik nakladatelství s přáním proměnit moje rukopisy v knihu. A ono se to podařilo! Našlo se nakladatelství, které mi v roce 2003 vydalo Pohádky z kouzelné zahrady. A tak to všechno začalo...

Jaké knihy píšete? Máte nějaký oblíbený žánr?

Píšu knihy pro děti předškolního věku, pro kluky a holky ze ZŠ i pro dospěláky s duší dítěte. Můj oblíbený žánr je ten, na kterém právě pracuji. Pro nejmenší děti vymyslím říkanky do leporel, pro děti z MŠ a prvního stupně ZŠ pohádkově laděné příběhy, pro teenagery dobrodružné příběhy s nádechem sci-fi a dektektivní zápletkou.

Jak vznikají první kapitoly? Kde berete inspiraci pro tvorbu postav?

Inspiraci pro napsání první kapitoly knihy je většinou skutečná událost. Od té se odrazím a pak už pustím fantazii na špacír. Například u knihy Co mě čeká ve školce to byla průpovídka mé dcery, která mi na otázku, co jste dělali ve školce, pokaždé odpovídala: „Nic.“ Rozhodl jsem se, že o tom, co děti ve školce dělají, a že se tam mají bezva, napíšu. S postavami jsem neměl naprosto žádný problém. Ty přece chodily s Kačkou do školky. A tak se v knize objevila jména Kačenčiných kamarádek a kamarádů – Monička, Danielka, Honzík, Kubíček a další. Rovněž tam naleznete jména paní učitelek. Bohunka, Karla a Jana tam opravdu v té době učily. Když jsem se potom rozhodl napsat knihu Naše třídní je mimozemšťan, která je určena hlavně pro děti ze základní školy, stačilo změnit Moničku na Moniku, Honzíka na Honzu, Kačenku na Káfu atd.

Inspiraci pro napsání říkanek o zvířátkách ze zoologické zahrady a o domácích zvířátkách bylo vybidnutí jedné maminky, která vzala malého klučinu v kočárku. Ta zalítovala: „Škoda, že nemáte nějakou knížečku s tvrdými listy. Ten můj kluk by ty vaše knihy ještě asi poničil.“ Právě díky této mamince jsou dnes na světě barevná obrázková leporela s krátkými říkankami Rýmování se zvířátky I a Rýmování se zvířátky II. Vznik každé knihy i obsazení jednotlivými postavami má svoji historii. Ale to by bylo na samostatnou knihu.

Víte předem, jak kniha dopadne, nebo si závěř vymyslíte až při samotném psaní?

Asi zklamání paní učitelky českého jazyka. Podle dopředu napsané osnovy, tak jak nás to učili ve škole, nejedu. Nemám dopředu nic nalajnováno. Teprve až se posadím k počítači a položím prsty na klávesnici, tak ty se samy roztančí po klávesách s písmeny a dělají si, zdánlivě bez mého vědomí, co chtějí. Já se jen nechávám unášet dějem. Když píšu kapitolu o Katce, na chvíli se proměním v Katku, vstoupím jí do hlavy a myslím, mluvím a jedním jako ona. Stejně je to u ostatních postav.

Do poslední chvíle netuším, co moje prsty napadne, ani jak to celé dopadne. Překvapuji sám sebe. Právě proto mě psaní stále baví. A věřím, že to, co napíšu, bude bavit i čtenáře.

Zaujala mě jména některých postav, například Bambalanda a Štruntalanda. Kam na to chodíte?

Odpověď na otázku se nachází v první kapitole knihy, kde píšu: Bambalanda a Štruntalanda jsou skřítkové. Jejich jména se vylíhla v jedné klukovské hlavě. Ten kluk se jmenoval Jurášek a kteréhosi dne mu přišlo na jazyk slovo Bambalanda. Stále si to slovo opakoval. Moc se mu líbilo, a tak je používal úplně všude, i tam, kde by to nikdo nečekal. Jednou na něho máma volala: „Jurášku, chceš chleba s máslem?“ Jurka odpověděl – „bambalanda“. Jindy se ho táta ptal: „Půjdeme spolu na houby?“ Odpověděl „bambalanda“. Potom se mu zalíbilo slůvko Štruntalanda... S těmito nezvyklými slovy přišel můj syn, když byl malý. Napadlo mě, že by to mohla být hezká jména pro domácí skřítky. Tak vznikla kniha Bambalanda a Štruntalanda a poté její volné pokračování Povedená dvojka Bambalanda a Štruntalanda. Paní učitelky si libují, že si děti na maličko krkolomných jménech vykutálených skřítků procvičí jazyčky.

Některé Vaše knihy mají i pokračování. Například Naše třídní je mimozemšťan. Jak k tomu došlo?

Když jsem napsal a v roce 2012 vydal knihu

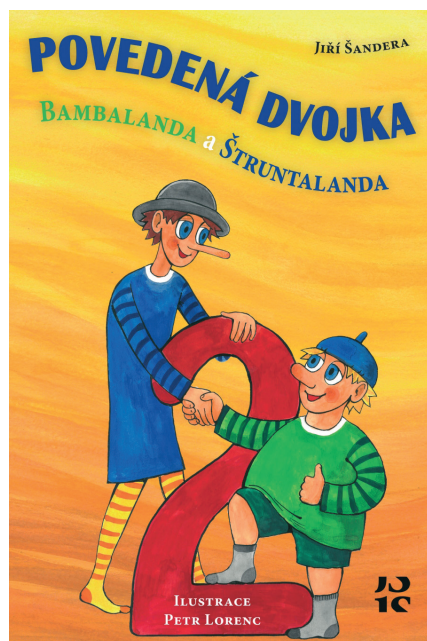
Naše třídní je mimozemšťan, četl jsem z ní v základních školách třetákům, čtvrtákům a pátákům. Pouhý název vyvolával o knihu ze školního prostředí obrovský zájem jak ze strany dětí, tak učitelů. Jeden dotaz střídal druhý. Téměř každá beseda končila otázkou, jak to bude dál, a výzvou, ať napíšu pokračování. Původně jsem to neměl v úmyslu, ale když mně děti začaly psát e-maily a žádaly o druhý díl, a když holky a kluci ze ZŠ Velká Dobrá zařídili, aby mě paní ředitelka pozvala k nim do školy na besedu o „mimozemšťance“, rozhodl jsem se, že se do toho pustím. Byl to rozhodující impuls k napsání volného pokračování „mimozemšťanky“ s podtitulem Záhadná zmizení. Dnes jsem rád, že jsem se nechal přesvědčit. Kniha Naše třídní je mimozemšťan 2 – Záhadná zmizení má dvojnásobný počet stran, krátké kapitoly a je ještě napínavější než její starší sestřička. Znamenitě ji ilustrovala stejně jako první díl Kamila Pokorná. Troufám si říct, že není mnoho takových knih, protože valná většina knížek pro náctileté má pouze barevný obal a několik obrázků. Tato celobarevná kniha je obrazově unikátní. Má přes sto ilustrací, z toho třicet je celostránkových. A text? Ten ať posoudí čtenáři.

Pořádáte i besedy pro děti z mateřských a základních škol. Máte nějakou veselou příhodu z těchto akcí?

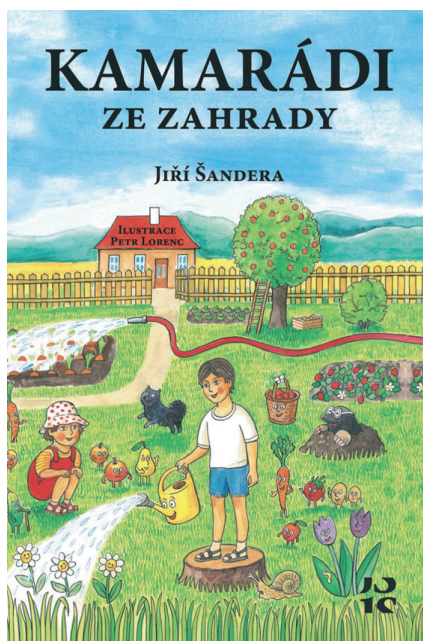
Než odpovím na otázku, musím sdělit, že já besedy nepořádám. Jsem na ně zván a pozvání pokaždé rád přijímám. Udržuji si tím kontakt se čtenáři a na vlastní oči vidím a na



S ilustrátorkou Kamilou Pokornou



vlastní uši slyším, jak na moje knihy a čtení reagují. Když potom pracuji na další knize, snažím se z takto získaných zkušeností poučit. Díky besedám nezůstávám zavřený v pomyslné bublině vlastního já. Některé příhody jsou veselé, jiné úsměvné, další dojemné. Například na besedě v mateřské škole v Ústí nad Labem jsem dětem četl z knihy Co vyprávěla houpací síť kapitolu O náramně pracovitém krtkovi. Zeptal jsem se děti, jak by se ony zbavily krtka. Jeden chlapec řekl: „Zavolal bych taxik, posadil do něj krtka a odvezl daleko pryč od zahrady.“ Před několika týdny jsem měl besedu v knihovně s žáky třetí třídy. Byli bezvadní. Ukázal jsem jim leporelo se zvířátky ze ZOO, a když jsem se zeptal, co se jim nejvíc líbilo na návštěvě v zoologické zahradě, jeden klouček mi nadšeně oznamoval: „Že jsem si tam koupil koblížek.“



Jak děti na Vaše čtení, na Vaše knihy reagují?
 Děti z MŠ milují říkanky z leporela Rýmování se zvířátky I a Rýmování se zvířátky II. Společně listujeme v knize Co mě čeká ve školce nebo v knize Co vyprávěla houpací síť a povídáme si o tom, co rostliny v zahrádce potřebují, aby jim nic nechybělo. Ukazuji jim veselé obrázky jablek, hršek, švestek... S žáky první třídy čteme třeba příběh o tom, Jak Juráškoví utekla písmenka do zahrady z knihy Pohádky z kouzelné zahrady, s druháky z knihy Povedená dvojka Bambalanda a Štruntalanda třeba o tom, jak skřítkové sbírali kaštiny nebo jak na Vánoce řeší záhadu dlouhých nosů. Třetáci mají rádi příběh z knihy Kamarádi ze zahrady O modré a červené vodovodní hadici. No a čtvrtáci a pátáci se nemohou dočkat, až začnu číst z knihy Naše třídní je mimozemšťan! Pro každou věkovou kategorii se něco z mé

tvorby najde. Děti mají desítky dotazů a hodina uteče jako voda. Do mnohých knihoven i škol jsem zván opakovaně. Když končí beseda a děti si chtějí ještě dále povídat a listovat v mých knihách nebo si přicházejí pro podpis, je to úžasný pocit. V tu chvíli si říkám, že musím pro děti ještě něco napsat.

Na čem momentálně pracujete? Chystáte nějakou další knihu?

Pracuji na knize s názvem Kluci a holky z naší školky, kterým chci navázat na můj bestseller Co mě čeká ve školce. Děti, rodiče a paní učitelky se mohou těšit na úsměvné pohodové příběhy holek a kluků ze školky doplněné říkankami a hádankami. Děti si zahrají hru na barvy, na semafor, rozluští lesní hádanky, zahrají rodičům divadlo, popřejí maminkám k svátku, na podzim budou pátrat po zlodějích ořechů, v zimě se seznámí s Martinem na bílém koni, poznají posly jara, v létě zachrání včelky před nachlazením, pojedou na výlet do města pohádky... Zkrátka budou zažívat jedno dobrodružství za druhým. O ilustrace v celobarevné knize se opět postará Kamila Pokorná.

Máte i do budoucna v plánu držet se dětských knížek?

Ano. Snažím se, aby moje příběhy pro děti nebyly moc dlouhé a malí čtenáři i malí posluchači udrželi pozornost. Myslím, že se mi to docela daří. Ověřil jsem si to například v období covidu na online čteních pro předškoláky mateřských škol. Odměnou mně byl hurónský potlesk. Ještě dnes mi rodiče sdělují, že se jejich ratolestem čtení líbilo a že vydržely až do konce. Co víc si přát? Psát pro děti a jezdit za nimi na čtení do MŠ, ZŠ a knihoven mi dělá radost. Kdo se chce o mně, mých knihách, případně besedách dozvědět víc, ať koukne na www.jirisandera.cz nebo mi napište na e-mailovou adresu: js@jirisandera.cz. TEREZA NOVOTNÁ



POJĎTE S NÁMI VYRÁBĚT ŽILETKY PRO CELÝ SVĚT!

**CZECH
BLADES**

Hledáme spolehlivé spolupracovníky:

Operátor kalení, broušení a balení

Mechanik, nástrojař

Pracovník kontroly kvality



**VÝROBA HOLICÍCH A PRŮMYSLOVÝCH
ČEPELEK JIŽ VÍCE NEŽ 70 LET**

Tel. 461 801 217 ■ e-mail: personalni@czechblades.cz ■ www.czechblades.cz

KALENDÁŘ PSÍ ŠANCE



Karolína Plíšková



Bára a Lucka Černé



Roman a Petra Vojtkovi



Olga Lounová



Hana Holišová

Čtrnáct českých osobností společně se čtrnácti československými vlčáky tvoří v pořadí již čtvrtý Jedinečný kalendář Psí šance, který každoročně pomáhá Záchraně stanici pro československé vlčáky v Adamově. Projekt má na svědomí pět žen pod taktovkou zapsaného spolku Psí šance. V letošním kalendáři najdete například zpěvačky Hanku Holišovou a Olgu Lounovou, tenistku Karolínu Plíškovou, olympijského vítěze Davida Svobodu, herce Romana Vojtka, Lucii Šteflovou, Barboru Seidlovou, Jitku Sedláčkovou a další. Vedle nich také nádherné československé vlčáky. Pokud si chcete kalendář zakoupit a přispět na dobrou věc, více informací najdete na www.psisance.cz.

„Doma mít útulek nemůžeme, proto pomáháme těm, kteří ho mají. Jedinečný kalendář spojuje známá jména spolu se psy plemene československý vlčák. Toto národní plemeno je nám natolik blízké, že skrze kalendář připomínáme jejich přirozenou krásu, lásku a věrnost ke svému pánovi, ale také to, jak nároční dokáží být, jak důslední a trpěliví musíme být my, a že si jakéhokoliv psa pořizujeme v průměru na 15 let.“ říká o projektu předsedkyně spolku Psí šance Jana Klouparová. Nezávládnutá výchova těchto psů končí v Záchraně stanici pro československé vlčáky v Adamově. A právě sem pravidelně pětice žen výtěžek z kalendářů posílá. V předchozích třech ročnících se podařilo vybrat bezmála 400 tisíc korun, které pomohly i jiným útulkům

FOTO KREDIT: Monika Čupová/Monique Design & Photography, www.monique-design.com

MyFace, časopis z Blanenska a Boskovicka. Vydavatel: Mediáportal, s. r. o se sídlem Kpt. Jaroše 50/8, 680 01 Boskovice. IČO: 03769143. Časopis je registrován Ministerstvem kultury ČR, registrace MK ČR E 19193. Tisk: Novatisk, a. s.



Lucka Šteflová



NOVÁ DOMINANTA SYNTHONU BLANSKO

Mezinárodní farmaceutická společnost Synthon Blansko otevřela během tohoto roku novou moderní budovu analytických laboratoří. Tato budova se stala jak po stránce architektonické, tak po stránce technologické výraznou dominantou Blanska.

„Díky neustále se zvyšující poptávce po našich produktech a celkovému dlouhodobému růstu firmy jsme se postupně začali potýkat s nedostačujícími prostory. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli pro výstavbu nové budovy pro laboratoře kontroly kvality. Díky celkové investici 250 miliónů korun se nám podařilo postavit laboratoře nové generace, moderní zázemí pro zaměstnance a taktéž i krásnou dominantu našeho areálu,“ říká ředitel společnosti Synthon, s.r.o., Ing. Petr Čermák, MBA.

Zajištění špičkové kvality produktu

V nové laboratoři se provádějí podrobné chemické analýzy vstupních materiálů a provádí se detailní chemická charakterizace v Blansku vyráběných produktů farmaceutických substancí. Laboratoř je vybave-

na nejmodernějšími analytickými přístroji, plně uzpůsobena práci s vysoce účinnými chemickými látkami a taktéž vybavena prostorem pro analýzy světlocitlivých a speciálních materiálů.

Architektonického návrhu se ujalo pražské studio Meerkatelier. Ve spolupráci s celým týmem kolegů ze Synthonu pak vznikly návrhy pro laboratoře se zaměřením na štihlý provoz, bezpečnost práce a kvalitu prováděných operací.

„Při zadávání projektu nám mimo jiné šlo také o dobrou ergonomii pracoviště. Laboratoř byla navržena a realizována tak, aby umístění jednotlivých činností na sebe logicky navazovalo a omezily se tak nadbytečné kroky personálu, který pracuje s nejmodernějšími přístroji a zařízeními oboru. V neposlední řadě pak bylo cílem, aby pra-

Synthon Blansko vyvíjí a vyrábí účinné léčivé látky, které jsou základem širokého portfolia generických léčiv zejména pro onkologická, kardiovaskulární a neurodegenerativní onemocnění. Synthon prostřednictvím vysoce kvalitních a účinných generických přípravků tak přispívá k tomu, aby se léčba závažných onemocnění stala finančně dostupnější.



coviště splnilo požadavky na vysokou úroveň bezpečnosti zaměstnanců. Můžeme být pyšní, že se právem řadíme mezi vysoký světový standard ve farmaceutickém průmyslu a můžeme tak garantovat vysokou a stabilní kvalitu naší výroby," říká Ing. Radmila Centnerová, Head of Analytical Operations.

Vysoký komfort

Synthon nezapomněl ani na odpočinkové zóny pro zaměstnance a celkový komfort prostředí. V budově se podařilo vytvořit vysoce komfortní systém vzduchotechniky, který řídí kvalitu vnitřního prostředí, teplotu i vlhkost. Vzduch odváděný z budovy předává teplo vzduchu vháněnému, který je v zimním období navíc dovlhčován vysoce hygienickým adiabatickým systémem zvlhčování. Standard budovy je přitom navíc nízkoenergetický.

Slavnostního otevření a přestřižení pásky byl přítomen také Anish Mehta, nový CEO společnosti Synthon. „V říjnu jsem měl to potěšení navštívit náš vývojový a výrobní závod v Blansku a při té příležitosti slavnostně otevřít novou budovu analytického provozu. Tato budova je jednou z nejmodernějších a nejpůsobivějších laboratoří, jaké jsem kdy viděl! Blansko je neuvěřitelně důležitou součástí naší sítě a ani nedokážu popsat, jak na mě tamější tým a pracoviště zapůsobily.“

Nové portfolio léčiv

Původní prostory laboratoří kvality nezůstaly ležet sladem a ihned dostaly nové využití. Intenzivně jsme se zde pustili do nové oblasti vývoje léčiv zaměřených na dědičné choroby. Lokalita v Blansku byla v rámci Synthonu vybrána jako nejvhodnější pro založení zcela nového výzkumného týmu, který bude pracovat na vývoji léčiva pro genovou terapii. Věříme, že díky tomu budeme moci nabídnout pomoc pacientům například s dědičnou hypercholesterolemií nebo pacientům s tak závažným onemocněním, jakým je spinální svalová atrofie.

Moderní zaměstnavatel

V Blansku už má Synthon dlouholetou tradici a za tu dobu se prokázal jako stabilní zaměstnavatel, který nabízí moderní pracovní prostředí se špičkovým vybavením a zajímavou práci v oboru pod vedením zkušených odborníků.

Pokud jste nakloněni tomu přijmout výzvy, které nabízí práce v mezinárodní farmaceutické firmě, neváhejte kontaktovat firmu Synthon a dozvědět se více aktuálních informací o volných pozicích na www.synthon.cz.

Synthon letos slaví 30 let od svého založení a celosvětově zaměstnává 1600 špičkových odborníků. V Synthonu jsme si vědomi toho, že právě na lidech závisí trvalý úspěch naší společnosti. Snažíme se tedy získávat a motivovat talentované ženy a muže, kteří sdílejí stejné hodnoty. Cílem je, aby lidé, kteří pracují pro Synthon, tak činili s hrdostí a dobrým pocitem ze své práce.

Synthon

30
YEARS





Adventní soboty

na náměstí Republiky 2021

První adventní sobota / 27. 11.

- 14:00 Čekání na anděla – Divadlo V batohu | místo: *Muzeum Blanenska*
- 15:00-18:00 adventní dílničky pro děti
- 15:00 Vocal group – sváteční pásmo hudby a slova
- 16:20 ZUŠ F. B. Ševčíka Jedovnice
- 17:00 sváteční slovo starosty, zažehnutí 1. adventní svíce
- 17:10 ZUŠ F. B. Ševčíka Jedovnice

Druhá adventní sobota „Andělská“ / 4. 12.

- 14:00 O cukrářce Barborce a zatoulaném čertíkovi – Divadlo Úsměv | místo: *Muzeum Blanenska*
- 15:00-18:00 adventní dílničky pro děti
- 15:00 ZUŠ Blansko – žáci pěveckého oddělení
- 16:30 Andělské průvody se zvonečky – pro širokou veřejnost, start ze tří míst (kostel, zámek, kino)
- 17:00 přivítání andělských průvodů Mikulášem u vánočního stromu, zažehnutí 2. adventní svíce, společné zpívání s Martini Bandem
- 17:15 Martini Band

Třetí adventní sobota / 11. 12.

- 14:00 Šupinka pro štěstí – Divadlo Studna | místo: *Muzeum Blanenska*
- 15:00-18:00 adventní dílničky pro děti
- 15:00 Folklorní soubory Drahan a Drahaněk
- 16:00 Good News Band – koncert
- 17:00 sváteční slovo Antonína Petlače, zažehnutí 3. adventní svíce
- 17:10 Gospel Friends – gospelový sbor

Čtvrtá adventní sobota / 18. 12.

- 14:00 Nad Betlémem svítí hvězda – Divadlo Emillion | místo: *Muzeum Blanenska*
- 15:00-18:00 adventní dílničky pro děti
- 15:00 Velký dechový orchestr ZUŠ Letovice
- 16:00 Mr. Swing Brno – big band, swingová a taneční hudba
- 17:00 sváteční slovo Otce Jiřího Kani, zažehnutí 4. adventní svíce
- 17:10 Mr. Swing Brno

Občerstvení bude po celou dobu adventu zajištěno v Baru U Stromku

změna programu vyhrazena / vstup zdarma
www.kulturablansko.cz/advent



Naši partneři



Karel Plíhal recitál

Pořad není vhodný pro děti do 12 let.



KULTURA
BLANSKO

NOVÁ ZNAČKA
KULTURNÍHO
STŘEDISKA

9. 12. 2021 v 19 h
KINO BLANSKO

Vstupenky v síti Ticketportal
a informační kanceláři Blanka



www.kareplihal.cz



FARMÁŘSKÉ TRHY

BLANSKO 08:00

NÁMĚSTÍ
REPUBLIKY 16:00

09. 12. 2021



MĚSTO
BLANSKO

MORAVANKA

21. 12. | **Blansko**
17 h | Dělnický dům

Jan Slabák &

Jeden z posledních nejen vánočních
koncertů královny české dechovky.

Vstupenky v síti Ticketportal, na www.ticketportal.cz
a Informační kanceláři Blanka.

www.kulturablansko.cz

GYMNÁZIUM BOSKOVICE SI DRŽÍ PRESTIŽNÍ POSTAVENÍ

Dlouhodobě si drží pověst nejprestižnější střední školy v regionu. Gymnázium Boskovice vychovává opravdové osobnosti, které se v budoucnu prosazují v mnoha různých oborech v rámci celé České republiky. Více prozradila ředitelka školy Alena Svanovská.

Paní ředitelko, co je nového na boskovickém gymnáziu?

Momentálně se snažíme poprat s následky dlouhé distanční výuky a do toho řešíme aktuální hygienická omezení, karantény apod. Není jednoduché učit prezenčně a současně poskytovat dálkovou podporu žákům, kteří z důvodu nemoci nebo karantény nemohou být ve škole. Jsme rádi, že žáci využívají možnosti nabízeného doučování i konzultací. Vše mají zdarma. Rádi bychom se už také vrátili k našim tradičním aktivitám, jako jsou různé akce pro žáky v aule, divadla, exkurze, lyžařské kurzy, Salon a celá řada dalších projektů, které chybí žákům i učitelům.

Na jaké obory se mohou hlásit noví zájemci o studium a kolik jich budete přijímat?

Zájemci o studium se mohou hlásit na čtyřletý obor všeobecné gymnázium, kam přijímáme 60 žáků a na osmiletý obor, kam přijímáme 30 žáků.

Do kdy se mohou hlásit a kde získají bližší informace?

Žáci mohou podávat přihlášky ke studiu do 1. března 2022. Více informací získají na našich webových stránkách nebo na dnu otevřených dveří, který je plánován na 10. 12. 2021. Doporučuji také sledovat náš Facebook a Instagram. Zájemci si zde mohou udělat představu o aktivitách ve škole.

Vím, že vaši absolventi mají velmi vysokou úspěšnost s přijetím na vysokou školu. Zůstává i nadále téměř stoprocentní?

Ano, úspěšnost přijetí na vysoké školy zůstává vysoká, téměř sto procent. Studenti míří především na Masarykovu univerzitu, Vysoké učení technické a Mendelovu univerzitu do Brna, dále na Univerzitu Palackého v Olomouci a Karlovu univerzitu v Praze. Volba oborů je opravdu pestrá - lékařské, právnické, ekonomické, technické, pedagogické, někteří studenti míří do výzkumu nebo upřednostní informační technologie.

Jedna věc je kvalitní výuka, druhou pak zázemí školy, které se v posledních letech neustále vylepšovalo. Budete v tom pokračovat i nadále?

Ve škole v letošním roce proběhla velká rekonstrukce sociálních zařízení a celá řada menších oprav. Například pódia v učebně fyziky, v učebně biologie se opravovala celá teráriová stěna. Nakoupili jsme velké množství pomůcek do fyziky, biologie, na kroužky fotografování či robotiky. Nyní se ještě chystáme vylepšit zázemí pro studenty v bufetu a opravit nevyhovující stav vstupních dveří.

Co je podle Vás největší přidanou hodnotou boskovického gymnázia oproti jiným školám a co na škole nejvíce oceňují studenti, jejich rodiče nebo bývalí absolventi?

Největší přidanou hodnotu vidím v tom, že kromě kvalitní výuky nabízíme žákům i celou škálu projektů, třídních i celoškolských akcí či mimovýukových aktivit. Snažíme se, aby žáci měli možnost projevit a prohloubit své zájmy i nadání.

PAVEL ŠMERDA



GYMNÁZIUM BOSKOVICE

Palackého náměstí 222/1
680 01 Boskovice
Tel.: 516 802 211
E-mail: info@gymbos.cz
Web: www.gymbos.cz



SPORTOVNÍ GYMNÁZIUM MÁ NOVÝ AREÁL SPORTOVNÍCH NADĚJÍ

Osmnáct účastníků olympijských her, stovky medailistů ze světových, evropských a republikových šampionátů a řada dalších skvělých sportovců i z našeho regionu prošla Sportovním gymnáziem Ludvíka Daňka v Brně. Škola v Botanické ulici má velkou prestiž a skvělou pověst. Více prozradil její ředitel Radek Klimeš.

Pane řediteli, nemohu začít jinak než dotazem na novou halu, která vyrostla vedle školy.

Stavba nového areálu sportovních nadějí je téměř dokončená, se slavnostním otevřením počítáme určitě do konce letošního roku. Víceúčelová hala bude zaměřena především na atletiku, tělesnou výchovu a všestrannou sportovní přípravu, gymnastická hala pak prioritně na gymnastiku, tělesnou výchovu a všestrannou sportovní přípravu. Část potřebné kapacity šaten a hygienického zázemí bude v hlavní budově školy, se kterou je nový objekt propojený. Kabinety poskytnou prostor pro 15 pedagogů. Troufám si říct, že takový areál nemá žádná jiná škola v České republice, možná ani za hranicemi, a určitě velmi pomůže k ještě lepšímu sportovnímu vývoji našich studentů.

Vaším gymnáziem prošla spousta skvělých sportovců. Můžete jmenovat alespoň některé?

Rád bych řekl, že hned osmnáct našich absolventů se zúčastnilo olympijských her. K těm nejznámějším patří trojskokanka, bronzová medailista z OH v Atlantě Šárka Kašpárková, plavkyně Hana Černá Netrefová nebo sportovní gymnastka Kristýna Pálešová. Na letošní olympiádě v Tokiu startovali další dva naši absolventi, cyklista Michal Kutrle a atletka Tereza Durdiaková.

SPORTOVNÍ GYMNÁZIUM LUDVÍKA DAŇKA, P. O.

Botanická 70, 602 00 Brno
tel.: 541 212 176
e-mail: kancelar@sgldbrno.cz
www.sgldbrno.cz

Řada z vašich absolventů i současných studentů má svoje kořeny i na Blanensku a Boskovicku.

Určitě bych v tomto směru jako první zmínil skvělou plavkyni Silvii Rybářovou, která k nám chodila už od páté třídy základní školy, nebo další plavkyni Yvettu Hlaváčovou. Z těch aktivních pak cyklistu Dominika Neumana, atletku Kláru Krejčířkovou, triatlonistu Filipa Tlamku nebo bikerku Terezu Obořilovou. Máme tady z vašeho regionu řadu úspěšných basketbalistek, atletů a dalších. Jsme nadregionální škola a čtyřicet až padesát procent studentů je mimořádných.

Asi nebude mnoho lidí, kteří o vaši škole ještě neslyšeli, přesto – představte nám prosím Sportovní gymnázium Ludvíka Daňka.

Velmi rád. Školu tvoří Gymnázium se sportovní přípravou se zaměřením na sportovní gymnastiku, judo, tenis a triatlon (šestileté

studium), Gymnázium se sportovní přípravou se zaměřením na atletiku, basketbal dívek a volejbal a Gymnázium se sportovní přípravou se zaměřením na fotbal a plavání (čtyřleté studium). Klasické gymnázium má rovněž šestiletou i čtyřletou formu. I tam chodí vesměs studenti, kteří jdou sportovním směrem. Jsou to hokejisté, cyklisté, baseballisté, sportovní tanec a další. Celkem u nás máme 420 studentů, z toho 240 ve sportovním a 180 ve všeobecném oboru. Zřizovatelem školy je Jihomoravský kraj. Sport a vzdělávání jde u nás ruku v ruce, a jak já s oblibou říkám, je to vzájemná symbióza dvou organizmů.

Jak vypadá běžný režim školy?

Liší se u čtyřletého a šestiletého studia. Studenti čtyřletého studia přijdou v 7.00 do školy, do 9.45 mají výuku, od 10.00 do 12.00 trénink, následuje oběd, od 13.30 do 15.00 vyučování a pak znovu trénink. Takto je to v pondělí, středu a pátek, úterý a čtvrtky mají studijní dny a tréninky až po vyučování. Co se týká šestiletého studia, tam tréninky probíhají od 7.00 do 9.00, od 10.00 do 13.30 mají studenti školu a od 15.00 zase trénink. Když to trochu „zlehčím“, tak naši studenti mají aktivity od rána od sedmi do šesti do večera. Studium je náročné, proto vyžaduje individuální přístup. Co bych rád v této souvislosti podotkl, je jeden z dalších obrovských benefitů naší školy. Kromě klasické němčiny a angličtiny máme dělené i hodiny českého jazyka a matematiky. Věřte, že je velký rozdíl a přináší obrovské výhody učit 15 oproti 25 nebo 30 studentům. Kromě toho u nás existuje program reprezentantů a mimořádně nadaných sportovců, který umožňuje jednak všem reprezentantům zažádat si o termínované zkoušení i drobnou úpravu v rozvrhu hodin tak, aby splňoval aspoň 50 procent docházky. To samozřejmě klade zvýšené nároky na přípravu jak samotných žáků, tak i učitelů.

Jaký je profil vašeho absolventa?



Velmi široký. Naši absolventi po absolvování gymnázia odcházejí nejen na Fakultu sportovních studií, ale také na lékařské, právnické, zemědělské a další školy. Je třeba říct, že malé, střední i velké firmy dnes velmi rády zaměstnávají profesionální sportovce, protože jsou naučení disciplíně, samostatnosti, vytrvalosti, cílevědomosti a umějí odolávat tlaku.

V čem jsou tedy vaši absolventi specifičtí?

Specifičtí jsou hlavně v tom, že se lépe než kdo jiný, uplatňují v běžném životě. Přejít ze školy do reality jim tak i díky sportu netrvá dlouho.

Blíží se termín přihlášek na střední školy. Jak to bude u vás?

Aby se k nám uchazeči dostali, musí projít řádným přijímacím řízením. Do gymnázia se

sportovní přípravou jsme přijímali přihlášky do konce listopadu, na všeobecný obor se mohou zájemci hlásit do konce února a čeká je test z matematiky a českého jazyka.

PAVEL ŠMERDA



Na škole studoval cyklista Dominik Neuman z Drnovic a...
FOTO Josef Vaishar



plavkyně Silvie Rybářová z Blanska

BYLINKY VŽDY NA PRVNÍM MÍSTĚ



green idea
TOPVET PREMIUM

Stojí u zrodu většiny receptur, které jsou vytvářeny s ohledem na maximální účinnost, bezpečnost a šetrnost k přírodě. Autor zřejmě nejobsáhlejších česky psaných monografií k jednotlivým bylinám. To je Jiří Pantůček, majitel rodinné firmy Green idea – Topvet premium z Kuřimi. V roce 2019 se firma stala vítězem soutěže Equa Bank Rodinná firma roku v kategorii hlasování veřejnosti.

Pane Pantůčku, jak to u Vás všechno začalo?

Směr našemu rodinnému podnikání dala moje babička a strýc již v roce 1990. V roce 2003 započala svoji činnost značka MVDr. Jiří Pantůček – Topvet, kterou jsme v roce 2019 převedli pod značku Green idea s.r.o.

Počátek firmy ale sahá ještě hluběji do historie.

To máte pravdu. Moje babička, ale i maminka se bylinkám a rostlinám vůbec věnovaly, kam až moje paměť sahá. V dětství pro mě bylínkaření a zahradničení příliš velké kouzlo neměly. Viděl jsem za nimi spíše nezáživnou práci a povinnost než zábavu či něco hlubšího. Tenkrát mě ani náhodou nenapadlo, že se pro mě bylinky v budoucnu stanou jedním ze smyslů života.

Jak jste se tedy k bylinkám dostal Vy? Prý jste vystudoval úplně jiný obor.

Od malička jsem se chtěl stát veterinářem. V povolání obvodního veterináře se pro mě vždy snoubila možnost pomáhat se značnou dávkou svobody a rozmanitosti. V průběhu

mého studia byla bohužel živočišná výroba v republice prakticky zlikvidována. Po ukončení studia jsem několik let vyučoval na Veterinární univerzitě choroby přežvykavců. Při studiu i zaměstnání jsem v rodinném byznysu spíše vypomáhal. Od roku 1998 jsem se již zapojil na plný úvazek.

S kolika lidmi jste začínali a kolik zaměstnáváte nyní?

Naši firmu jsme začali budovat ve čtyřech lidech. Dnes je nás ve firmě 56 a stále kolektiv rozšiřujeme.

Hledáte stále nové, případně na jaké pozice?

Každá firma, která neroste, tak pomaličku umírá. Máme štěstí, že my jsme ve fázi zdravého růstu. Proto jsme nuceni náš kolektiv neustále rozšiřovat. Aktuálně hledáme spolupracovníka do vývoje a více pozic máme volných ve výrobě. Každopádně s každým potenciálním zájemcem vždy rádi pohovoříme a hledáme možnosti spolupráce.

Váš sortiment je velmi široký. Co všechno děláte a kolik receptur už jste vymysleli?

Pod vlastní značkou uvádíme na trh přibližně 900 přípravků. K tomu je nutné připočítat kolem 500 přípravků, které vyrábíme pro jiné společnosti. Veškeré receptury uváděné na trh pod naší, nebo cizí značkou jsme uvedli na trh jako originální.

Je nějaká specialita, kterou vyrábí pouze Green idea?

Máme spoustu přípravků, které naleznete pouze v nabídce naší firmy. Ve všem, co děláme, se snažíme odvádět špičkovou práci. Kvalita našich produktů je prvořadá. V tomhle parametru neděláme kompromisy. Díky kvalitním recepturám a snaze opečovávat naše zákazníky jsme rostli po celou dobu naší existence. A to přesto, že investice do reklamy a marketinku bylo možné vynakládat až v posledních letech.

Jste rodinná firma, atmosféra tam na člověka přímo dýchá. Kdo všechno z rodiny se firmě věnuje?

Ve firmě pracují maminka s tatínkem. Úžasní lidé, kteří jsou mou celoživotní oporou, mentory i skvělými spolupracovníky. Dále sest-

ra, dva bratrance a v neposlední řadě mé tři šikovné děti. Mnoho dalších kolegů však již dnes považuji za mou rodinu. Mám obrovské štěstí na skvělé spolupracovníky. Jsou to lidé, na které se mohu absolutně spolehnout ve všem, co život přináší.

Vaše podnikání je velmi náročné na nejrůznější, když to řeknu zkráceně, administrativní záležitosti, prokazování, nařízení... To si asi „běžný smrtelník“ ani nedovejde představit. Specifikem naší firmy je již výše zmíněná širší sortimentu. Vyrábíme kosmetiku, doplňky stravy, potraviny, zdravotní prostředky, veterinární přípravky, technické prostředky. A každý předmět naší činnosti dozoruje jiná státní autorita. Naštěstí se většinou setkáváme s profesionálním a korektním přístupem a snahou pomoci. Dokonce si dovolím říci, že některé z těchto inspektorů považuji dnes za své přátele. Bohužel nemohu stejně hodnotit celou řadu legislativních změn, které přicházejí z EU.

Co Vám na tom nejvíce vadí?

Vadí je příliš jemné vyjádření mých pocitů. Ale budiž. Vadí mně to, že bylinky, kterými se lidstvo léčí snad po celou jeho existenci, najednou ve 21. století ztratily z pohledu legislativy účinnost. Vadí mně arogance a neschopnost hledat správná řešení. Vadí mně, že tvůrci evropské legislativy programově pracují pro farmaceutický průmysl. Vadí mně pokrytectví těchto lidí. Nikdy nepochopím, proč identická bylinka v léku léčí, ale v bylinném přípravku nedělá nic. A konečně mně vadí to, že většina států EU si svoje firmy chrání a výklad evropské legislativy modifikuje v jejich prospěch. Oproti tomu náš stát přistupuje k extrémnímu výkladu evropské legislativy v neprospěch vlastních firem.

Pojďme k něčemu příjemnějšímu. Co Vám dodává energii a je nějaká filozofie, kterou se ve svém podnikání řídíte?

Energii čerpám ve společnosti dětí a rodiny,



ve společnosti přátel, při sportu a jízdou na motorce. Obrovským přívalem energie je každé získané ocenění. A je naprosto lhostejné, jestli je to titul rodinná firma roku 2019 nebo děkovný dopis našeho zákazníka.

Můj náhled na důležité parametry podnikání se stále vyvíjí. Ale takto spatra. Kvalita a poctivost nabízených produktů. Sebevědomí a schopnost snít. Jít vlastní cestou. Chovat se eticky a morálně, sledujíc nás naši rodiče a děti. Nezavidět – naopak brát si úspěšné vzorem. Být schopen převzít odpovědnost za svá rozhodnutí, i za ta špatná. Důležitých aspektů podnikání je jistě více, ale nechci moc nudit.

Život není jen o práci. Co děláte, když nejste v práci?

Toho času mimo firmu moc není. Tím více je pro mě důležité, že většina mých nejbližších je součástí firmy. A když už tam náhodou fyzicky nejsem, tak část mého já tam

stejně je. (úsměv) Nikdy jsem si nepřál být workoholikem, ale když už se to stalo, tak jsem za to vlastně rád.

Jaké jsou Vaše sny a přání do budoucna?

Samozřejmě aby zůstali všichni zdraví. V dnešní době tohle přání získává na intenzitě. A sny? Svěřím se vám s dohodou s mými dětmi. Za čas svým dětem předám žezlo a stane se ze mě firemní zahradník. Budu však mít jedno velké privilegium. Každý den mě bude v zahradním altánku čekat láhev kvalitního vína, čerstvá bageta a nějaké dobré sýry. Když budete mít za pár let cestu kolem, tak se stavte na skleničku a povídání o bylinkách.

PAVEL ŠMERDA

JIRÍ PANTŮČEK

Podnikatel, uznávaný odborník v oboru fytotherapie (léčení léčivými rostlinami). Vystudoval Veterinární a farmaceutickou univerzitu v Brně, v letech 1996 až 1998 tam působil jako odborný asistent. Od roku 1998 se naplno věnuje alternativním způsobům léčby, zejména bylinkám, v rámci rodinné firmy Green idea – Topvet premium, kterou od roku 2003 řídí.

„Jsme malá česká rodinná firma. Začínali jsme se čtyřmi zaměstnanci a vsadili na maximální kvalitu obsahu a vstřícné jednání s našimi zákazníky. Těto základní myšlenky se držíme dodnes. Všechny receptury vyvíjíme ve vlastní laboratoři a pracujeme pouze s nejkvalitnějšími surovinami,“ říká. Jeho zájmy jsou bylinky, motorcky, sport a četba.



PAVEL BLAHA:

NE KAŽDÝ SKVĚLÝ HRÁČ JE VŽDY ZÁROVEŇ I DOBRÝM TRENÉREM

Učitel, trenér, fotbalista a brzy i novopečený tatínek. Tím vším je Pavel Blaha. Jeho největší závislostí se stal fotbal, kterému věnuje většinu svého času. O své dosavadní kariéře a fotbalových zkušenostech nám prozradil víc v následujícím rozhovoru.



Pavle, jaké byly tvoje fotbalové začátky a čím vším sis v kariéře prošel?

K fotbalu mě přivedl táta u nás na vesnici a zpočátku šlo pouze o setkávání se s kamarády a čutání do míče. Postupem času si mě kulatý nesmysl získal a stal jsem se „závislákem“. Fotbalově jsem vyrůstal v Kunštátě a zejména v Boskovicích. V dorosteneckém věku jsem okusil i dorosteneckou ligu v Líšni a Zbrojovce. V současné době kopu divizi na Vysočině za Bystřici nad Pernštejnem, kde jsem maximálně spokojený.

Co považuješ za svůj největší fotbalový úspěch?

Velice si vážím ceny Fair-play od Českého olympijského svazu, jelikož si na těchto hodnotách na hřišti zakládám. V malém fotbale je to titul mistra světa, vicemistra světa a mistra Evropy. Hezké vzpomínky mám i na vítězství v Českém národním poháru v sálovém fotbale. Ve velkém fotbale si cením vítězství v krajském přeboru jak na Vysočině, tak i v Jihomoravském kraji, který jsme vyhráli hned dvakrát.

Jak ses dostal k projektu Žijeme hrou?

V prostředí ŽH se pohybují již od dorosteneckých let, když byl projekt ještě součástí klubu FC Boskovice. Tehdy jsem trénoval přípravky a mladší žáky a velice mě to bavilo. V nynějším klubu jsem od roku 2015, kdy mě oslovil Vladan Horák. Začínal jsem jako pomocný a kondiční trenér a postupně jsem začínal více a více trénovat.

Jakou trénuješ kategorii?

V současné době se s kolegou Milanem Pešou staráme již čtvrtým rokem o dorostence.

Co je pro kluky v tomto věku specifické, důležité, aby se v kariéře posouvali dál?

Jedná se o kluky, kteří jsou z větší části již fotbalově vychovaní a fotbal hrát umějí. Do tréninkového procesu pak zasahuje více faktorů než u mladších kategorií. Škola, přítelkyně, brigády a v neposlední řadě večírky a společenské akce... Kluci si musí vyhodnotit, co je pro ně prioritní, a v prů-

běhu času se to může samozřejmě měnit. Proto je důležitá komunikace a otevřenost.

Asi těžká otázka, ale jaký by měl být trenér, aby své svěřence obohatil a dostatečně připravil?

V první řadě by měl být erudován v oboru, kterému se věnuje, a mít chuť se neustále vzdělávat. Zajisté musí mít vztah k dětem a mladým lidem a disponovat pedagogickými vlastnostmi a dovednostmi. Ne každý skvělý hráč je zároveň i dobrým trenérem.

Jak vypadá tvůj běžný pracovní den?

Naštěstí mám poměrně pestrý život a málokdy se dny opakují. Většinou však vstávám po 7. hodině a mířím vyučovat do školy. Po škole se otočím na hodku domů, kde políbím ženu a pohladím psa a zase mažu na fotbal. Většinou odtrénuji dva tréninky a přijíždím domů okolo osmé hodiny večer. Doma si zacvičím, udělám přípravu do školy a na fotbal, koukneme se ženou na telku a jdeme chrnět. Popravdě moc volného času nemám, čímž nejvíce trpí moje rodina a zejména Dobby (náš pes).

Vím, že se věnuješ některým fotbalistům i individuálně. Například talentovanému Lukáši Vorlickému. Jak taková spolupráce vypadá?

S Lukášem mám možnost spolupracovat vždy, když přiletí domů. S sebou si veze přesný tréninkový plán, který je vytvořen trenéry z Atalanty, a já jsem jen kontrolním orgánem dohlížejícím na jeho přesné plnění. Navíc Lukáš je profík a spolupráce s ním je vždy moc příjemná. S dalšími hráči se vždy v úvodu procesu sejdeme a diskutujeme hlavní a dílčí cíle a cestu, jak těchto cílů dosáhnout. Spolupracuji jak s hráči z ligových týmů, tak i se sportovci, kteří sportují čistě pro radost z pohybu.

Nedávno jsi byl pracovně na Ukrajině. Co jsi tam dělal? Máš z této cesty nějaké zajímavé zážitky?

Zážitků si odvážím obrovské množství. Po každé když oblečeme národní barvy, před-



znamenává to velké události. Na Ukrajině jsme reprezentovali Českou republiku na Mistrovství světa v malém fotbale do 23 let, na kterém jsme vybojovali stříbrné medaile. Reprezentační srazy jsou vždy velkou odměnou. Skvělé hotely, jídlo, zázemí, vybavení, a hlavně vždy skvělá parta lidí.

Co děláš, když netrénuješ nebo netrávíš čas u fotbalu? Jak relaxuješ, co tě baví, při čem si nejvíce odpočineš?

Nejraději odpočívám s přáteli a rodinou. Popravdě mě to vždy táhne někam na hřiště, takže se často stává, že i když jsme na dovolené, jdeme se mrknout na místní fotbalová utkání... Jinak mám rád procházky do přírody, dobré jídlo a kávu, což si se ženou občas také dopřejeme.

Tvoje plány do budoucna?

No, zanedlouho nás poctí svou návštěvou prvorozený potomek, slečna dcera. Takže se těšíme a chystáme na její příchod, s čímž souvisí i rekonstrukce bytu a dokončení stavby rodinného domu. A profesně určité plány mám, ale to ukáže čas...

TEREZA NOVOTNÁ

Jméno: Pavel Blaha

Bydliště: Rozseč nad Kunštátem

Práce: učitel ZŠ a MŠ Kunštát

Největší úspěchy: Mistr světa v malém fotbale U21, mistr Evropy v malém fotbale U21, vicemistr světa v malém fotbale U23

Koničky: hory, výlety se ženou a psem

Oblíbené jídlo a pití: všechny rozmanité kuchyně, pivo a káva

Oblíbený klub: Žijeme hrou

Motto: Per aspera ad astra



FOTO Pavel Kupka

vecom[®]
NAŠE ŘEŠENÍ INSPIRUJÍ

Podporujeme Žijeme hrou

LETOVICE MAJÍ VELKÉ PLÁNY

Město, které má obrovský rozvojový potenciál a nádhernou přírodu kolem. Tak vidí Letovice jeho starosta, bývalý pedagog Petr Novotný. Pod jeho vedením se realizuje a chystá mnoho zajímavých investic.

Pane starosto, co je nového v Letovicích?

Nejzásadnější záležitosti se týkají školství. Chystáme kompletní rekonstrukci budovy ZUŠ, kde počítáme s částkou až padesát milionů korun. V plánu je stihnout vše v příštím roce, ale vzhledem k tomu, jak je to momentálně s dodávkou materiálů, firmami, tak si tím nejsem úplně jistý. V září 2022 otevřeme v Tyršově ulici v prostorách bývalého Biskupského gymnázia novou mateřskou školu s kapacitou sedmdesát dětí. Co se týká předškolního vzdělávání, rád bych řekl, že jsme u nás dva roky po sobě nepřijali z kapacitních důvodů okolo šedesáti dětí. Proto bylo nutné tuto situaci řešit. A do budoucna to nebude lepší. Máme rozvojové plochy, město vlastní přes 300 tisíc metrů čtverečných stavebních parcel, developer tady staví bytové domy, takže počítáme s tím, že počet

obyvatel města a s tím i zájem o školku a školu se budou navyšovat.

Co s tím?

Budeme potřebovat ještě další základní školu. To je jasné. Už nyní tři třídy musejí mít „detašované pracoviště“, naplněnost stávajících tříd je navíc na hraně. Do budoucna bychom tak z důvodu, který jsem vysvětlil v úvodní odpovědi, hledali prostory až pro jedenáct tříd! Budu o tom jednat s náměstkem hejtmana panem Nantlem. Mám nějaké plány, které si zatím nechám pro sebe, ale bych s nimi veřejnost seznámím.

Co další investiční akce? Například rekonstrukce centra města a výstavba odstavného parkoviště, které má vzniknout v bezprostřední blízkosti Masarykova náměstí?

Konečně jsme obdrželi povolení na rekonstrukci náměstí, začneme s ní na jaře příštího roku. Do té doby bude kompletně hotový projekt na Novém městě, kde vzniká sedmdesát nových parkovacích míst. Co se týká parkování, rád bych zmínil, že jsme dokončili sedmnáct parkovacích míst v Komenského ulici před základní školou, dalších dvacet bude hned naproti, o to se postaral developer, který tam staví bytové domy. Navíc máme studii i na další parkovací místa v této lokalitě, takže věřím, že do budoucna bude tato záležitost vyřešená.

Rád bych v souvislosti s akcemi zmínil i další investice. Máme vysoutěženou opravu Smetanovy ulici, ještě letos dokončíme rekonstrukci ulice Hlíničky. Chystáme výměnu asi třetiny všech světel ve městě za ledkové, což přinese úsporu na energiích více než 300



Starosta Letovic Petr Novotný



V Letovicích probíhá velká bytová výstavba | vizualizace: Ondřej Žvak, Magdaléna Buzová

tisíc korun ročně. Provedli jsme opravu mostu v Halasově ulici a kompletně dokončena letos bude také oprava Nerudovy ulice. Připravujeme studii nové průmyslové zóny, aby se Letovice staly ještě více atraktivní pro investory a potažmo firmy, které zaměstnají další lidi. Z akcí, které přímo nerealizuje město, ale týkají se Letovic, bych rád zmínil chystanou rekonstrukci hráze na přehradě Křetince, výstavbu polyfunkčního domu s ordinacemi lékařů u kruhového objezdu, satelitní městečko ve Slatině, kde vznikne až padesát nových rodinných domů, a v neposlední řadě chci z tohoto místa poděkovat panu Smejkalovi s manželkou za to, jak perfektně opravili hospodářské budovy před zámekem, kde vznikla kavárna. A tím to ani zdaleka nekončí.

Pořád pracujete na tom, že byste v Letovicích postavili nový kulturní dům?

Máme studii a brzy budeme zadávat projekt. Nechal jsem si v minulosti zpracovat od architektů využití prostoru bývalého Bytexu za náměstím, který jsme koupili před dvěma lety. Právě tam bychom rádi situovali nový kulturní dům s parkovištěm. Určitě si na tom chceme dát záležet, navštívit nové kulturní domy v okolí a podívat se, co a jak udělat nejlépe, a čeho se naopak vyvarovat. Vše v rozumné míře. Nejsme Brno, abychom stavěli palác, ale chceme zařízení, které bude co nejlépe sloužit našim občanům.

Co bude se stávajícím kulturním domem?

Jsem si jist, že tato budova si uplatnění najde. Letovice mají opravdu velký potenciál

růstu, takže se opravdu nebojím, že bychom tuto budovu nevyužili.

Slyšel jsem, že si pohráváte i s myšlenkou na stavbu městských lázní?

Chtěl bych Letovice posunout ještě o stupínek výš. Nedělat jen to, co je nutné, ale přidat i nějaký bonus navíc, třešničku na dortu. Je pravda, že tento záměr je teprve na začátku, ale chceme být připraveni a v případě, že se objeví vhodný dotační titul, se do toho pustit.

Se sportem souvisí i oprava sportovní haly.

Máme stavební povolení a už jen čekáme na to, jestli budeme úspěšní v rámci dotačního titulu. Hala už absolutně nevyhovuje současným podmínkám. Je nutné udělat úpravy v šatnách, sprchách i v dalším zázemí, vyměnit okna, zateplít budovu... Chceme dostat halu na úroveň, která odpovídá současné době.

Vaše přání do budoucna?

Moje přání je, abychom všichni měli vůči sobě více pochopení, byli jsme vstřícní a vnímaví. Vše ostatní přijde jako důsledek.

PAVEL ŠMERDA



Vizualizace budoucí podoby náměstí

LENKA DRAŽILOVÁ:

POSLEDNÍ MĚSÍCE BYLY JAKO

MARATON ODBĚHNUTÝ SPRINTEM

Lenka Dražilová (ANO) z Blanska obhájila v říjnových parlamentních volbách poslanecký mandát. Další čtyři roky tak bude náš region zastupovat v dolní komoře Parlamentu. Jaká pro ni byla volební kampaň a jaké má další plány, prozradila v následujícím rozhovoru.



Gratuluji k tomu, že jste obhájila poslanecký mandát. Upřímně, jaké pro Vás byly poslední tři čtyři měsíce?

Poslední měsíce utekly jako voda! Byl to opravdu maraton odběhnutý sprintem. Léto mi splynulo s podzimem a nyní jen žasnu, že už je barevné listí na zemi a podzim se zejména po ránu přesouvá do zimních projevů. A já, která chodím brzy ráno běhat, vím, o čem mluvím. Byla to doba extrémně hektická, ale současně smysluplná a pro mě osobně období, které si až nyní naplno uvědomuji.

Při volební kampani jste se setkala se spoustou lidí. Jaká to byla setkání? Co Vám nejčastěji říkali?

Předvolební období bylo opravdu kontaktní. Navštívila jsem řadu krásných míst, řadu nových míst, poznala řadu zajímavých tváří, a hlavně získala řadu zajímavých a nových podnětů. Překvapilo mě, jakou podporu jsme u lidí měli. Také mě upřímně potěšilo, jak malá byla negativní reakce lidí. Skoro každý den jsme vyjeli do menších obcí, strávili tam hodinku a jeli dál. Rozdávali jsme knihy pana Babiše a málokdo nás odmítl. Lidé byli vděční, že jedeme za nimi, že by se do velkých měst, kde bývají kampaně, nedostali. A právě slova podpory bylo to, co jsme slyšeli nejčastěji.

Musela jste si vyslechnout i nepříjemné komentáře, osočování?

Asi to bude znít neuvěřitelně, ale v osobním jednání, tedy v průběhu kontaktních kampaní, prakticky vůbec. Lidé byli vstřícní, přišli povykládat o politice, a i když měli třeba jiný politický názor, i tak jsme diskutovali. Obvykle i zarputilí odpůrci ANO nakonec odcházeli s knihou v tašce a vždy se slušným rozloučením. Opravdu osobní útok jsem nezažila, kdo s námi nechtěl mluvit, obcházel nás oblohou.

Samozřejmě něco jiného je virtuální svět, tedy svět sociálních sítí, kde se silácké a nenávistné projevy valí všemi směry. S ohledem na fakt, že se v politice pohybují již nějaký ten pátek, jsem proti



Lenka Dražilová se setkala se spoustou lidí



urážkám a útokům dost imunní, takže jsem nezabředla do žádných výlevů a diskuzí s lidmi, kde by to byla jen ztráta času a energie. Nicméně ani na sociálních sítích nebyla nouze o přínosnou diskuzi, projevy podpory. A toho si opravdu vážím.

S odstupem času. Jak celkově hodnotíte výsledky voleb a co podle Vás rozhodlo o vítězství koalice SPOLU?

Ten odstup času je opravdu ještě krátký na to, abych mohla hodnotit. Výsledek voleb je daný, kostky jsou vrženy a spekulace o tom, proč to dopadlo takto, a ne jinak, už jsou jen ztrátou času. Pět stran se muselo spojit, aby nás porazilo. Jedeme dál. Nyní v opozici, ale to nic nemění na našem pracovním nasazení.

Změní se podle Vás radikálně poměry v České republice, naše směřování, život lidí?

Ano, změní. A ano, radikálně. Ve velice krátké době.

Jak bude podle Vás vypadat nejbližší budoucnost i s ohledem na inflaci, deficit státního rozpočtu a další problémy, které nás pravděpodobně čekají?

Nemám věšteckou kouli, ale ani kdybych ji měla, na předpovědi moc nevěřím. To, jak bude vypadat nejbližší budoucnost, ovlivní nejen politika, ale samozřejmě i pandemie, která opět neuvěřitelně sílí. Co se týká deficitu státního rozpočtu, jsem zvědavá na oznamované stomiliardové škrtky. Myslím, že již nyní svá silná slova budoucí koalice mírní.

Dosud jste byla součástí strany, která byla ve vládě. Jak bude teď náročné z opozice prosazovat Vaše program, Vaše priority?

Prosazovat programové priority je těžké a náročné, ať jste u kormidla, nebo v opozici. Nicméně náš program je jasný a my uděláme vše pro to, abychom jej plnili každý den. Opozici jsem ve Sněmovně nezažila, ale znám ji z komunální politiky. Ano, opozice je mnoho práce navíc, ale současně obrovská výzva.

Mám ve Sněmovně plno přátel i v ostatních stranách a věřím, že budeme spolupracovat.

V minulém volebním období jste se věnovala sociální oblasti a zdravotně postiženým. To jsou pro Vás priority i na nadcházející volební období?

Jednoznačně. Senioři, rodina a zdravotně postižení vždy byli, jsou a budou mojí absolutní prioritou. Je to oblast, které jsem se předchozí období ve sněmovně věnovala a nyní v tom chci rozhodně pokračovat.

Co je v této oblasti nejpálčivější problém, co je třeba změnit, zlepšit?

Problémů je celá řada. Jejich palčivost je ovlivněna společným jmenovatelem – nedostatkem finančních prostředků. Rozhodně bych v tomto volebním období ráda přispěla například k přehodnocení stupňů příspěvku na péči. Budu prosazovat zavedení pátého stupně, aby všichni, kteří chtějí zůstat doma a potřebují celodenní péči, na ni měli finanční prostředky. Ale je toho samozřejmě mnohem víc.

Určitě budete chtít pomáhat i regionu. Co ho podle Vás trápí, na čem je tady třeba pracovat?

Náš region je pro mě zásadní. Čtyři roky jsem se snažila pomáhat starostům a vůbec všem, kteří se na mě obrátili. A podařilo se toho hodně. Čtyři roky za sebou se zde snažím rozvíjet aktivity a činnosti pro seniory, čemuž předcházela i má předchozí práce ve vedení blanenského seniorcentra. Ráda bych navázala na vše, co se již podařilo, a současně rozjela i nové projekty, jejichž cílem budou právě senioři. To je totiž má srdečná záležitost a záležitost, která dává mým dnům a životu smysluplnou náplň. Jsem velice pyšná na projekt Sportovní hry seniorů, který se letos konal již počtvrté a nad nímž mám osobní záštitu. Předchozí ročníky byl tento sportovní den s cílem aktivizovat naše seniory pouze v Blansku, letos jsme hranice města překročili a udělali jsme

takovou „sportovní sňůru“ našim okresem. Lipůvka, Velké Opatovice a Boskovice, které jsme zařadili letos poprvé, byly neuvěřitelnou motivací pro pokračování a rozšiřování tohoto projektu i následující rok.

Jaký byl pro Vás rok 2021 osobně? Co Vám udělalo největší radost?

Rok 2021 byla „jízda“, jak jsem předeslala ve svém loňském novoročním přání. Tehdy jsem na začátku roku přála všem dostatek energie, pevné zdraví, po boku přátele a rodinu, kteří vám po každém pádu pomohou na nohy, a hlavně na tváři úsměv, protože s ním jde všechno líp. Myslím, že přesně toto rok 2021 pro mě byl. I mě a téměř celé mé rodiny se dotknul covid a poznali jsme jeho zákeřnost. Bohužel na covid zemřela moje nejlepší kamarádka, svědkyně na svatbě a kmotra mého syna... Naštěstí po mém boku stála moje rodina a přátelé, o které jsem se mohla opírat a kteří mi dodali tolik potřebnou energii.

No a úsměv na tváři mi daly především zmíněné Sportovní hry seniorů. I v tom nejnáročnějším a nejhektičtějším předvolebním období to byly čtyři soboty, kdy jsem celý stres a okolní svět prostě vypla. Bylo to pár hodin v kruhu těch, kteří vám dají neuvěřitelnou zpětnou vazbu za vše, co pro ně děláte. Váží si každého vašeho slova, každé medaile, ale hlavně vašeho času. Vidět rozzářené tváře všech soutěžících, nadšení, radost a soutěžní zapálení v tvářích i osmdesátníků, to pro mě byly jedny z nejkrásnějších momentů z celého roku.

Vaše přání do roku 2022?

Když nad tím přemýšlím, přeji si stále to stejné. Pro všechny v této době hlavně zdraví a plno energie k překonání všeho, co se vám postaví do cesty. Přála bych si více tolerance a porozumění mezi lidmi. A každému přeji přátele a rodinu, která vás vždy podrží, ať nikdo není sám a vždy se má na koho obrátit. A hlavně úsměv, toho nejvíce!

PAVEL ŠMERDA



KOBERCE BOSKOVICE, S. R. O.

NABÍZÍ ŠIROKÝ SORTIMENT PODLAH

Jsme rodinná firma podnikající již od roku 1992. V roce 2002 na ni navázala nově založená společnost KOBERCE BOSKOVICE s.r.o., zabývající se prodejem a pokládkou koberců a ostatních podlahových krytin.

Firma KOBERCE BOSKOVICE s.r.o. nabízí široký sortiment služeb, mezi které patří zaměření a kalkulace, příprava a oprava podkladů, lití anhydritových a cementových potěrů, montáž podlahových krytin, montáž a obklad schodiště, renovace podlah, obšívání koberců a rozvoz zboží.

Po dobu lockdownu byla bohužel naše prodejna, která se nachází v Legionářské ulici v Boskovicích, uzavřena a prováděli jsme pouze realizace zakázek, ale dnes již máme znovu otevřeno a těšíme se na setkání s našimi zá-

kazníky, pro které jsme připravili řadu novinek a výhodných akcí.

Ze světa podlah na naše zákazníky čeká na prodejně novinka na trhu ALPHA VINYL od společnosti QUICK STEP. Jedná se o vinylovou podlahu s rigidním jádrem a zámkovým spojem, kterou výrobci přivedli k dokonalosti. S radostí vám tuto novinku představíme. Dále jsme pro naše zákazníky připravili akci na rigidní vinylovou podlahu již s integrovanou podložkou, u které je na výběr mnoho dekorů. Na měsíc prosinec připravujeme naši pra-

videlnou akci na kusové koberce, která je u zákazníků ve velké oblibě, proto ji pro vás rádi připravíme znovu. Na prodejně je k dispozici mnoho vzorků od koberců i podlah, takže věřím, že si zde vybere opravdu každý. Pro rodiny s dětmi máme připravený i dětský koutek pro naše nejmenší, kteří si mohou hrát a kreslit mezi tím, co si jejich rodiče vybírají novou podlahu či koberec. Náš milý a ochotný personál vám s výběrem vaší nové podlahoviny či jiného sortimentu rád pomůže a poradí.

**KOBERCE BOSKOVICE,
S.R.O.**

Legionářská 2178/2b

680 01 Boskovice

Tel. 516 455 049

E-mail: info@koberceboskovice.cz

Otevírací hodiny:

Po-Pá: 9.00-17.00

So: 8.30-11.00

www.koberceboskovice.cz

pf 2022

**Děkujeme všem našim zákazníkům
a obchodním partnerům za důvěru**

**a přejeme Vám do nového roku 2022 hodně zdraví,
štěstí a úspěchů v osobním i pracovním životě.**



DŽEJN EYROVÁ NA PRKNECH MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO

Je to už dávno, co jsem četla tuto knihu, ale zůstal ve mně smutný pocit, jak může být někdy osud krutý. Teď je Jane Eyrová na jevišti a k tomu muzikálovém. Na hudební scéně Městského divadla Brno v nastudování Petra Gazdika. Nádherne, ostatně o Petru Gazdikovi se ví, že ženské postavy režírovat prostě umí. Jméno Džejn v titulku použila dvojice autorů právě jen pro muzikál. Román Charlotte Bronteové vyšel v roce 1847 jako příběh z anglického venkova a po dokončení velmi silně zapůsobil na samu autorku. Viktoriánská morálka té doby vyžadovala střídmost, pokoru, ženu závislou na muži a starající se jen o rodinu a děti. V době, kdy Bronteová román píše, je v počátcích hnutí za rovnoprávnější ženu, ale román je hlavně příběhem o síle lásky, odhodlání a touze po svobodě. Jane se bouří proti pokrytectví, společenským zvyklostem, proti osudu, který je jí určen, a nakonec se stává sebevědomou ženou a sama si určuje svůj další život.

Jane se nám představí jako desetiletá dívka, sirotek, kterou její teta dává do ústavu jako schovanku. Přímá, pravdomluvná dívka zde najde jedinou kamarádku, kte-

rá jí při tyfové epidemii umírá. Přesto zde vydrží osm let, a odchází jako guvernantka. Chce „svůj život v lásce žít“, ale není to vždy jednoduché. S dětmi nemá problém, ale přitahuje spíše lidi s problémy, kteří si potřebují něco vyřešit. Dovede odpouštět (paní Reedová), dovede povzbudit a obětovat se (Edward Rochester). Jana Eyrová vyrostla v boji s osudem v sebevědomou mladou ženu. První filmové zpracování pochází z roku 1910, česky vyšel román v roce 1954, čtyřdílná televizní inscenace podle scénáře Boučka je z roku 1972. Autoři muzikálu Paul Gordon a John Caird se věnují výrobě muzikálů dlouhodobě. Tento byl uveden již v roce 1995, na Broadwayi roku 2000 a získal pět nominací na cenu Tony. V Brně má českou premiéru a v současné době se nehraje nikde jinde v Evropě. Ve hře je obsazeno 68 účinkujících, 25 dětí ve věku od 7 do 13 let, které podávají neuvěřitelné výkony – roste tu nová herecká generace. V hlavní roli alternují Kristýna Daňhelová a Dagmar Křížová, mladou Jane hrají Nikol Hermanová a Gabriela Čtveráčková. Jana Eyrová je výjimečné představení, nádherné a silné. Nenechte si ho ujít!

NAĀ PARMOVÁ, FOTO Městské divadlo Brno

gymnázium jevíčko

ŠKOLA S RODINNOU ATMOSFÉROU

Škola s rodinnou atmosférou, jejíž učitelé se snaží o individuální přístup ke každému ze studentů. To je Gymnázium Jevíčko. „Výjimečnost naší školy je dána především možností vybrat si na gymnáziu své budoucí zaměření – tedy humanitní, či přírodovědné,“ říká ředitelka školy Lucie Škvařilová. Několika učitelů jsme se zeptali:



RNDr. LUKÁŠ MÜLLER, PhD.

1) Učím matematiku a technické předměty, jakými jsou deskriptiva, technické kreslení a stavební vzdělávání. Mám rád všechny předměty, které učím. Matematiku pro její čistotu, ve které se občas zableskne pravda. Deskriptiva se zase podobá cizímu jazyku, ve kterém jsou jednotlivá slova nicotná, ale dohromady mohou tvořit krásnou báseň. A stavební vzdělávání proto, že často dojde na diskusi se studenty o vkusu a kýchvi v architektuře, kterou mám nesmírně rád.

2) To je poměrně těžká otázka, ale na prvním místě musím rozhodně říct „pravdivý“. Víte, ony děti mají speciální tykadla na vnímání „bullshitu“, takže pokud není učitel pravdivý, resp. něco předstírá, děcka to velmi rychle odhalí a tím u nich skončil. Jak říkají staří Řekové, musí čerpat z vlastního pramene a k tomu se jde dostat jen sebezpoznaním a péčí o vlastní duši. Učitel by neměl být tím, kdo něco předává, papouškuje, resp. učí, co někde někdo stanovil... Učitel má být studentům autentickou inspirací, průvodcem, pokorným pomocníkem lidství.

3) Gymnázium Jevíčko pro mě znamená setkání s mnoha inspirujícími lidmi, kteří se mnou seděli nebo stále sedí ve sborovně, ale kteří často seděli a sedí i ve studentských lavicích. Ale také odpovědnost za všechny, kteří

do jeho budování věnovali takové úsilí, odvahy pro splnění snu v podobě budování nového studijního oboru, který vnímá celého člověka – tedy nejen jeho hlavu a racionální myšlení a v neposlední řadě i několik dobrých přátel, na které se mohou spolehnout...

4) Naše škola nabízí dva obory – tradičně pojaté gymnázium a inovativní kombinované lyceum. Každému z nás vyhovuje něco jiného – někdo vyhledává tradiční pojetí výuky, vyhovují mu učebnice, výklad nového učiva a bude si hovět na přírodovědném či humanitním oboru gymnázia. Naopak někdo rád hledá nové cesty, má rád osobitý přístup a výuku založenou na vlastních pozorováních a projektech. Ten si bude líbovat u nás na lyceu, kde klademe důraz vedle přemýšlení i na umění a vůli člověka věci ve svém okolí měnit.

5) Velkým koníčkem jsou pro mě včely, ke kterým jsem se dostal také díky mé milované kolegyni Zdeničce Jiráskové, která už mezi námi bohužel není. Byla přesně tou kolegyní, na kterou se každý den vzpomíná a která nám nikdy nepřestane chybět. V neposlední řadě se rád pohybuji při projektování či realizaci menších staveb a rekonstrukcí. Mám rád tradiční řemesla a rád žasnu nad fortem našich předků.

- 1) Jaký předmět vyučujete a co Vás na něm nejvíce baví?
- 2) Jaký by měl být podle Vás vztah učitel/student?
- 3) Co pro Vás znamená Gymnázium Jevíčko?
- 4) V čem je podle Vás tato škola výjimečná?
- 5) Čemu se věnujete ve volném čase, co Vás baví?



Bc. NIKOLA KRUPKOVÁ

1) Učím ruský jazyk. Rusko a ruština mají ve společnosti stále přetrvávající negativní konotaci, proto se snažím v hodinách svým studentům ukázat krásy Ruska a probudit v nich zájem o ruštinu. Já sama jsem během studia na vysoké škole vycestovala dvakrát do Ruska. Nejdříve jsem studovala v Petrohradě a poté na Sibiři, na pedagogické fakultě v Tomsku. Nabyté zkušenosti ze studia v Rusku mi pomáhají ve výuce ruštiny, především reálií. Studenti se rádi ptají na rozdíly mezi Českem a Ruskem nebo mezi evropskou a sibiřskou částí Ruska. Nejvíce mě baví diskutovat v jazyce na nějaké téma. Studenti mi často odhalí jiné stránky pohledu na danou problematiku a také se v rámci vyprávění dozvídám informace o nich samotných. Řekla bych, že učitel jakéhokoliv jazyka zná své studenty hned po třídním nejlépe.

2) Učitel a student kráčí ruku v ruce za poznáním. Student by měl u učitele najít pochopení, pomoc a podporu. Ve třídě by mělo panovat klidné a přátelské klima, aby se všichni studenti i učitel cítili v bezpečí. Učitel by měl přistupovat ke studentům individuálně, protože každý student má jiné nadání a jiné potřeby. Já se v hodině snažím svým studentům předávat dvě hesla: „Chyba v hodině je kamarádka“ a „Nikdy se nebojte říct svůj názor, protože každý názor je dobrý – je to váš názor.“ Chyba je nástroj, se kterým pracuji velmi ráda, protože učivo zopakujeme, a ještě lépe zafixujeme. Dokonce se někdy dopouštím chyb i záměrně, abych zjistila, jak dobře mají studenti zafixované učivo, a zároveň jim ukazuji, že i učitel může chybovat, protože je také člověk.

3) Gymnázium Jevíčko pro mě vždy bylo místem velké inspirace a pochopení. Jako studentka jsem zde potkala inspirativní učitele, kteří mě dokázali nadchnout pro svůj předmět, dát mi velký rozhled a vždy mě podporovat. Gymnázium Jevíčko, ač to se zdá jako klišé, je opravdu školou s rodinnou atmosférou. Stanete se zde součástí velké rodiny, která se o Vás zajímá, podporuje a ráda Vás vidí i poté, co školu ukončíte. A nic se na tom nezměnilo, ani když jsem se vrátila zpátky na místo činu – jen už ne do lavice, ale rovnou před tabulí. Mám štěstí, že učitelé, kteří mě kdysi inspirovali, mě dodnes nepřestávají inspirovat a jsou mojí největší oporou.

4) Na naší škole si studenti mohou vybrat ze tří oborů – humanitního gymnázia, všeobecného gymnázia a kombinovaného lycea. Na kombinovaném lyceu se klade velký důraz na praktickou výuku. Studenti se učí v epochách, slaví slavnosti a věnují se i umělecké tvorbě, např. připravují divadlo. Oba gymnaziální obory pak představují tradiční výuku tak, jak ji znáte. Avšak to neznamená, že by se studenti mezi sebou vůbec nepotkávali – každý rok je čeká společný zážitek ve formě výletu nebo kurzu. Během studia se účastní např. adaptačního, lyžařského nebo turistického kurzu. Ze studentů lycea se ve druhém ročníku v rámci kurzu stávají dokonce i zeměměřiči, kteří se snaží vytvořit přesnou mapu okolí. Výjimečnost naší školy mimo jiné tvoří také lidé – učitelé, u kterých se student setkává s individuálním přístupem, student i další personál.

5) Mým největším koníčkem je cestování a poznávání nových zemí, především Ruska. Ráda poznávám nové kultury a místní obyvatele. S čímž souvisí i moje záliba ve čtení východní filozofie. Ve volném čase ráda chodím po horách a sportuji. Mým koníčkem se postupem času staly i webináře a semináře, kterých se účastním. Baví mě hledání inspirace a nových aplikací do hodin.



Mgr. JINDŘICH ŽÍŽKA, PhD.

1) Vyučuji fyziku, matematiku a informatiku. Jako astrofyzikovi a současně učitel je mi samozřejmě nejbližší fyzika, s matematikou v závěsu. Hlavním důvodem je, že fyzika (byť je lidmi často neprávem zatracována) svoji logickou výstavbou vysvětluje fungování světa okolo nás tak neotřesitelně, až se nad tím tají dech. Fyzika umožňuje s pomocí matematiky jako jediné vědy nahlížet nejen do budoucnosti, ale i do minulosti. Studujeme-li například pohyb planet okolo Slunce, můžeme díky fyzikálním zákonům předpovědět, kde se planety budou nacházet třeba za tisíc nebo milion let. Stejně tak dokáže fyzika odhalovat zajímavá tajemství i z minulosti – ve fyzikálních rovnicích lze totiž často otočit směr toku času. Pak je možné například sledovat podobu naší sluneční soustavy před miliony let, odhalovat jak a kdy se v ní srážely a rozpadaly vesmírné skály, kterým říkáme asteroidy, jak se sluneční soustava zrodila apod. Člověku se zájmem o fyziku se potom před očima otevírá úplně jiný svět. Tuto krásnou schopnost fyziky vnímám od svých 15 let beze změny dodnes. Ruku v ruce s tím mě pak přirozeně baví studenti s fyzikou seznamovat a poukazovat na její sílu v tom smyslu, že jednak se s ní setkávají na každém kroku, ale zároveň že popisuje v jádru chování našeho světa.

2) Těžko na toto odpovědět v obecnosti. Každý z kolegů je jiná osobnost a má na toto jisté svůj vlastní pohled. Podle mě by učitel měl mít u studentů přirozený respekt. Ten lze těžko získat nadřazeným chováním a silou, nýbrž jakýmsi osobitým vztahem se studenty, který by měl být založen právě na vzájemném respektu. Já osobně všem studentům u nás na gymnáziu vykám, čímž jim vyjadřuji úctu a očekávám toto i z jejich strany. Učitel by měl být přátelský, nápomocný, důsledný, přísnější, ale zároveň lidský. Samozřejmostí je, že musí perfektně ovládat svůj obor. Zdravý vztah mezi studentem a učitelem pak z tohoto podhoubí přirozeně vyplyne. Velmi důležité je podle mě i to, aby měl smysl pro humor.

3) Protože jsem sám absolventem Gymnázia v Jevíčku, je můj vztah k naší škole nesmírně silný. Zřejmě je to dáno tím, že jsem zde prožil jako student osm let, které dodnes hodnotím jako nejlepší roky dosavadního života. Byť jsem vzděláním spíše vědec, nabídka učít na

gymnázium pro mě byla natolik lákavá, že nešlo odmítnout. Práce s mladými lidmi je nevšední a velmi mě baví. To vše dokresluje i atmosféra. Jevíčko je malebné město a gymnázium je jeho dominantou. Zatím jsem nezažil den, kdy bych s odporem otevíral vstupní dveře do foyer našeho ústavu.

4) Přemýšlím, jak nejstručněji vystihnout odpověď na otázku. Řekl bych, že atmosféra a historie. A tím nemám na mysli pouze atmosféru ve škole jakožto v budově, ale celkově i v kontextu celého města. Na gymnáziu studovaly vždy řádově stovky studentů, ne více než 500, co si osobně pamatuji. Celé Jevíčko má asi 3000 obyvatel. To znamená, že se nejenom studenti, ale i kantoři setkávají na denní bázi i mimo budovu školy. Celkově je pak přístup ke studentům osobitější a mezi vyučujícími panují zdravé vztahy. Naše škola má navíc v České republice dobré renomé. Během mých studií v Brně a Praze jsem byl překvapen, kolik akademických pracovníků naše gymnázium zná. Je to podle mě dáno tím, že soustavně vypouštíme do společnosti mladé lidi, kteří úspěšně studují vysoké školy a jsou odborníky ve svých oborech. Naším cílem je tyto mladé lidi co nejlépe připravit a to se nám, soudě podle jejich uplatnění, daří.

5) Od svých 15 let se věnuji astronomii a astrofyzice. Touha pochopit fungování věcí ve vesmíru u mě byla natolik silná, že jsem po gymnáziu nastoupil ke studiu astrofyziky v Brně a poté absolvoval doktorské studium teoretické fyziky a astrofyziky na Univerzitě Karlově v Praze. Věnuji se pohybu asteroidů ve sluneční soustavě. To jsou takové vesmírné skály, které obíhají mezi Marsem a Jupiterem okolo Slunce. Mým koníčkem je studium jejich pohybu a vytváření programů které jej simulují. Zabývám se rozpady asteroidů a také tím, jak vypadal jejich pohyb v minulosti. Zajímá mě rovněž o pohyb pro zemi nebezpečných asteroidů. Takže ve volném čase počítám, programuji a snažím se přijít na kloub tomu, jak to v té naší sluneční soustavě chodí. Na druhou stranu celé dny počítáním netrávím. Mám rád tenis, volejbal, přespávání v horách, běh, šachy, hip hop, americký rap a slivovici. Největší zálibou jsou pro mě ale samozřejmě moji synové. PAVEL ŠMERDA

GYMNÁZIUM JEVÍČKO

Gymnázium Jevíčko
A. K. Vitáka 452
569 43 Jevíčko
Tel.: 461 327 805
E-mail: info@gymjev.cz
www.gymjev.cz



DĚTSKÁ LÉČEBNA SE SPELEOTERAPIÍ

Dětská léčebna Ostrov u Macochy je jedinečné zařízení, využívající k léčbě přírodní krasovou jeskyni. Zaměřuje se především na léčbu chronických onemocnění dýchacích cest, průduškového astma, opakovaných zánětů dýchacích cest, oslabené imunity a atopického ekzému. Více prozradila primářka léčebny Hana Zmrzlá.

Paní primářko představte prosím, čtenářům časopisu MyFace Dětskou léčebnu se speleoterapií v Ostrově u Macochy.

Dětská léčebna se speleoterapií v Ostrově u Macochy je součástí Jihomoravských dětských léčeben, příspěvkové organizace Jihomoravského kraje. Naše léčebna se nachází v krásné čisté přírodě Moravského krasu a funguje už od roku 1982. Pečujeme o děti ve věku 4 až 18 let a tato péče je hrazena zdravotními pojišťovnami. Léčebný pobyt ale nabízíme i samoplátcům.

S jakými onemocněními se u Vás pacienti léčí?

Přijíždí k nám děti trpící chronickým onemocněním dýchacích cest, průduškovým astma, alergiemi, opakovanými záněty dýchacích cest, oslabenou imunitou, atopickým ekzémem a také děti ohrožené životním prostředím.

Kolik pacientů navštíví léčebnu během roku? A kolik času v léčebně průměrně stráví?

Ročně naši léčebnu navštíví 500 až 600 dětí a přibližně 100 dospělých doprovázejících dětí na léčebný pobyt. Léčba v našem zařízení je pobytová a děti zde mohou každý rok strávit 21 až 28 dnů.

V čem je léčebna v Ostrově u Macochy unikátní?

Dětská léčebna v Ostrově u Macochy je jedním zařízením svého typu v České republice, které k terapii využívá specifické klima přírodní krasové jeskyně. Dále jsme jedinou léčebnou se speleoterapií, která ke zvýšení efektivity léčby u všech dětí využívá Bemer terapie.

Můžete vysvětlit, o co se jedná?

Bemer terapie je léčba využívající slabé mag-

netické pole ke zvýšení průtoku krve vlásečnicemi, což napomáhá k lepšímu prokrvení a okysličení všech tkání. Bemer terapie velmi příznivě působí při regeneraci a hojení a pomáhá zvyšovat celkovou kondici.

Jakým způsobem probíhá léčba? Co dětem nejvíce pomáhá?

Léčba v našem zařízení je komplexní a multiborová. Základním kamenem speleoterapie je pobyt dětí v Císařské jeskyni, která není přístupná veřejnosti a je využívána výhradně k terapii. Děti navštěvují jeskyni každý všední den a stráví tam tři hodiny. Pobyt v jeskyni je rozdělen na aktivní a klidovou část. Během aktivní části děti cvičí pod vedením fyzioterapeutky léčebnou tělesnou výchovu zaměřenou na rehabilitaci dýchacích cest a věnují se kondičním aktivitám zvyšujícím celkovou kondici dětí. Při klidové části děti odpočívají na lehátkách ve spacácích a sestřičky jim

čtou pohádky. Nyní plánujeme klidovou část rozšířit o relaxační aktivity pod odborným vedením pedagoga. Nedílnou součástí speleoterapie jsou i kondiční aktivity v přírodě a komplexní fyzioterapie zaměřená nejen na léčbu dýchacích cest, ale i pohybového aparátu. Dětem nabízíme řadu procedur, jako například dechovou rehabilitaci, inhalace, mořskou lázeň, Bemer terapii, elektroterapii, fototerapii a řadu dalších. Vzhledem k častému výskytu potravinových alergií u našich pacientů pečujeme o děti i dietní sestrou. Velkou rolí při léčbě hraje i pedagogická a psychologická péče, kterou taktéž zajišťujeme.

Jak vypadá denní režim vašich pacientů?

Ráno po probuzení děti absolvují ranní hygienu, podávání léků a procedury. Následuje lékařská vizita a poté odchází na snídani a školní výuku. Po obědě zamíří do jeskyně, kde pro ně sestřičky, fyzioterapeutky a vychovatelky připravují bohatý program. Kládeme velký důraz na to, aby aktivity dětí byly nejen léčebné, ale aby byly pro děti i zábavné. Po návratu z jeskyně děti tráví čas hraním her a tvůrčí činností. Následuje večere, večerní vizita, podávání léků a další procedury.

Dostáváte od dětí a jejich rodičů zpětnou vazbu?

Ano. Zpětná vazba je pro nás velmi důležitá, proto po každém pobytu prosíme děti a rodiče o vyplnění stručného dotazníku spokojenosti. Takto získané informace jsou pro nás velkým přínosem a pomáhají nám stále zkvalitňovat naše služby malým pacientům a rodičům. Je velmi milé, když nám děti nebo maminky samy od sebe posílají e-maily nebo píšou příspěvky na sociální síti, kde se dozvídáme, že se jim u nás líbilo a těší se na další pobyt. Jak už jsem zmínila, děti se k nám rády vrací, takže při dalších návštěvách nás informu-



jí o efektu speleoterapie na jejich zdraví. Téměř všichni naši pacienti udávají významné zlepšení jejich zdravotního stavu, zvýšení kondice, nižší frekvenci infekcí a menší spotřebu medikamentů, a to nás velmi těší.

Vím, že se pracuje na úplně nové budově léčebny. V jaké fázi je projekt a můžete ho stručně představit?

Nová budova Dětské léčebny se speleoterapií právě vyrůstá v těsné blízkosti Císařské jeskyně. Bude sestávat ze čtyř vzájemně propojených pavilonů. V nové budově bude ubytovací kapacita, zdravotnická část, rozšíří se prostory pro fyzioterapii, nově budeme mít finskou saunu a bazén se slanou vodou, dále zde bude škola, kuchyně a jídelna. Velmi se do nové budovy těšíme, protože se díky ní významně zvýší komfort pacientů a usnadní se práce personálu. Děti už nebudou muset docházet do jeskyně po silnici

přes celou obec, ale půjdou lesní pěšinou, což bude velký přínos i pro bezpečnost dětí.

Vaše přání do budoucna?

Já bych si ze všeho nejvíc přála, aby všechny děti byly zdravé, netrápily je žádné zdravotní obtíže a speleoterapie jim sloužila především jako prevence. Toto přání je samozřejmě nespěšitelné. Když se vrátím do reality, přeji si, aby stále více nemocných dětí nacházelo cestu do naší léčebny, speleoterapie jim pomáhala ke zdraví a spokojenějšímu životu. Také si přeji, aby všechny naše lékařky, sestřičky, ošetřovatelky, fyzioterapeutky, vychovatelky, uklízečky a administrativní a techničtí pracovníci dále pracovali s takovou láskou, chutí a radostí jako doteď, práce je stále bavila a stále přinášela radost dětem a jejich rodičům. Dovolila bych si jim touto cestou velmi poděkovat za jejich velké nasazení a vysoce profesionální práci.

TEREZA NOVOTNÁ



SPOLEČNOST EDEN EUROPE MÁ ZA SEBOU DALŠÍ ÚSPĚŠNÝ ROK

Společnost Eden Europe je jedním z nejmodernějších výrobců regálových systémů v Evropě. V České republice působí od druhé poloviny devadesátých let, od roku 2007 má vlastní výrobní závod v Adamově. Letošní další hodně specifický rok jsme zhodnotili s jednatelem firmy Zbyněkem Husákem.

Máme za sebou poměrně náročné období. Jak koronavirovou krizí proplula firma Eden Europe?

Musíme se pochválit. Firma Eden pro všechny složitým obdobím proplula na jedničku. Možná i s hvězdičkou. (úsměv) Po prvopočátečním šlápnutí na brzdu, kdy se nevědělo, co se bude dít, jsme našli správný rytmus fungování. Za celou dobu jsme nemuseli nikoho propustit a všeho všudy jsme měli jen jednoho člověka, na kterého jsme využívali státní podpůrné programy. A to jen proto, že byl nový a neměl ještě nárok na dovolenou. Právě naopak. Už loni jsme cítili nedostatek lidí na trhu práce, což se letos ještě znásobilo. Firma v roce 2020 vykázala černá čísla, splnila plán a v současné době má velmi dobře našlápnuto k tomu, že se to podaří i v roce 2021.

Slyšel jsem, že jedete pomalu až na dvě stě procent. Čím si to vysvětlujete?

Naše výrobky jdou do segmentu, který zůstal i při nejtvrdějším lockdownu otevřený. Většina našich zákazníků pochází z oblasti hypermarketů a supermarketů, které po celou dobu zajišťovaly základní potřeby obyvatelstva. Většina obchodníků se v té době soustředila hlavně na prodej, až se situace trochu stabilizovala, nastalo rozvolnění, snažila se vše dohnat a momentálně je velký přetlak poptávky nad nabídkou. To je navíc dáno omezenou nabídkou materiálů a pracovní sily.

Už jste to naznačil, firmy se v poslední době potýkají až s extrémním nedostatkem materiálů. Jak jste na tom Vy?

Je to každodenní boj. Dodavatelský řetězec je situací na trhu kompletně nabourán. Ze začátku to bylo nejvíce cítit na oceli, což je pro nás zásadní vstupní materiál. Jeho cena se zvýšila až o dvou a půl násobek. Postupně se to přelilo do dalších věcí, které potřebujeme k výrobě. Lakovací prášek, komponenty z Číny, balicí materiál... Celá republika nakupovala online, takže papírové kartony, proložky a další totálně zmizely z trhu, a když se vrátily, tak za několikanásobně vyšší ceny. Nicméně máme tady u nás velmi dobrý tým nákupčích, kteří dokázali situaci předvídat, nebo najít řešení B, C a v několika případech i D. (úsměv) To, že jsme nemuseli nikoho propouštět, je zásluhou toho, že bylo z čeho vyrábět.



Eden se účastnil akce Do práce na kole – Zbyněk Husák jednatel

Druhá věc je cena.

Tento rok je velmi náročný z pohledu vyjednávání. Našími zákazníky jsou vesměs velké retailové řetězce, kde byl tlak na cenu vždy zásadní. Letos takových vyjednávání proběhlo hned několik. Není to nic příjemného. V podstatě nikdo neodchází jako vítěz. Je to přesně opak toho, jak by to mělo být.

Setrvalý problém v celé České republice je nedostatek pracovníků. Platí ti i pro Eden?

Tím, že máme hodně práce, potřebujeme nastartovat další směny, je u nás nedostatek pracovníků ještě více citelný. Svářeči, obsluha CNC a ohráňovacích lisů, seřizovači, lakýrníci, operátoři výroby... Chybějící lidé jdou napříč profesemi. Když se podívám na inzeráty, poptávky firem, tak více méně všichni sháníme podobné lidi na podobné pozice. Covid navíc zastavil migraci, úřední „šiml“ zafungoval a využívání agenturních pracovníků se hodně zkomplikovalo. Situace se v tomto směru zhoršila, což mně osobně hodně vadí. Chtělo by to trochu flexibilnější přístup.

Museli jste z důvodu nedostatku pracovníků některé zakázky i odříct?

I to se bohužel v dnešní době děje. Z hlediska omezeného množství pracovní síly se prodlužovaly termíny dodání a s ohledem na to jsme možná o pár zakázek přišli, protože někdo jiný byl schopen vše dodat dřív.

Co s tím dál? Máte recept, jak získat chybějící pracovní sílu?

Samozřejmě je pro nás prioritou zaměstnávat co nejvíce lidí z okolí. Snažíme se neustále pracovat na zlepšování podmínek našich zaměstnanců. Seznam peněžních i nepeněžních benefitů čítá dvě A4 a už to pro některé přestává být „zajímavé“. Tady bych se odkázal na jedno moudro: Když děláte něco pořád stejně, tak výsledek bude

EDEN EUROPE S.R.O.

Náměstí Práce 483/1

679 04 Adamov

Tel.: 516 469 129

E-mail: marketing@eden-eu.com

www.eden-retail.com

Nabídku volných pracovních míst společnosti Eden Europe najdete na www.eden-retail.com.

eden®

většinou vždycky stejný.... Bohužel jediným řešením do budoucna je dovoz pracovní síly ze zahraničí. Chceme navázat spolupráci s agenturou, která nám bude dodávat zaměstnance na delší dobu.

Spousta benefitů není podle Vás rozdílová věc, která by dnes už každého motivovala. Co je tedy devizou Edenu, proč je dobré pracovat právě u vás?

Snažíme se to postavit na tom, že když lidem ukážeme firmu, aby se jim tady líbilo, měli co nejlepší podmínky a chuť tady pracovat. Měli možnost se vyjádřit k tomu, co se jim líbí a nelíbí, ovlivňovat prostředí, firemní kulturu, jak to u nás chodí. Dbám na to, aby lidé u nás rostli. Ukázala se zde řada těch, kteří

u nás nastartovali svůj kariérní růst. Doufám, že v tom budeme pokračovat. Není to samozřejmě jen o tom nalákat nové lidi, ale i vytvořit podmínky pro ty, kteří tady už léta pracují, aby byli spokojeni.

Důležitá je, podle mě, také perspektiva. A ta je v Edenu jasná.

Naposledy jsme kvůli tomu, že jsme neměli dost práce, museli propustit člověka v letech 2009 nebo 2010. Od té doby máme spousty zakázek. V současné době jsme do konce roku vyprodání a budeme rádi, když to všechno stihneme. Oproti minulým rokům máme i nezvykle vysoký objem objednávek na první pololetí příštího roku. V tomto směru si neděláme starosti a jsme určitě šťastní, že v našem sektoru je tak velká poptávka.

Doba byla náročná pro nás všechny. Víme, že se zaměstnanci komunikujete, zajímáte se o ně, mají se možnost vyjadřovat k situaci na pracovišti... Vypozoroval jste u nich za poslední rok a půl nějakou změnu?

Je to hodně individuální. To, co jsem sledoval hlavně ve výrobě, je, že i přes složitost situace se lidé dokázali velmi rychle adaptovat, domluvit, spolupracovat, pomáhat si, zasmát se a fungovat relativně normálně. Co se týká kancelářských pozic, zaznamenal jsem větší poptávku po práci z domova. S tím nemám problém. Vždy mi záleží jen na tom, aby byla práce odvedena. Kde to bude, není podstatné.

Vaše přání do budoucna?

Pro Eden byly roky 2020 a 2021 jedny z nejnáročnějších z pohledu udržení si vztahů se zákazníky a zajištění dodavatelských řetězců. Díky týmu, který tady máme a který do toho dal svoje obvyklé maximum, jsme toto období ustáli ve velmi dobré kondici, bez ztráty kytičky, a máme velmi dobře našlápnuto i do budoucna. PAVEL ŠMERDA



Vlastní firemní posilovna je jedním z benefitů pro zaměstnance



Každý rok zásobujeme zaměstnance vitamínovými balíčky

NA TENIS I V ZIMĚ.

V KUNŠTÁTĚ MAJÍ NAFUKOVACÍ HALU

Sportovní tenisová výchova mládeže dostala v roce 2020 díky firmě Palme group s. r. o. zastoupené Pavlem Palme a firmě Tennis Academy zastoupené trenérem druhé třídy Tomášem Elískem nový rozměr. Díky těmto dvěma soukromým subjektům se podařilo vybudovat na kurtech TK Kunštát novou jednokurtovou nafukovací halu. Nachází se vedle fotbalového hřiště a v provozu je se od rána do večera sedm dní v týdnu.

„V Kunštátě jsme dříve v zimních měsících hráli v tělocvičně. Bylo to fajn, ale již delší dobu jsme uvažovali v rámci TK o nafukovací hale. Když se naskytla možnost pořídit přetlakovou nafukovací halu, a i v době od října do března hrát a trénovat na antuce, šli jsme do toho jako soukromý subjekt. Město i tenisový klub nám ve všem vyšly maximálně vstříc. Tímto bychom jim chtěli poděkovat za vstřícnost,“ říká jeden z provozovatelů Pavel Palme.

Podle něj dnes už snad každý ví, že tenis je celoroční sport. Tato investice navíc výrazně pomůže rozvoji tohoto sportu nejen ve městě, ale i blízkém okolí, protože trénovat jezdí do nafukovací haly i hráči z Boskovic a Blanska. V Kunštátě momentálně působí tři družstva dospělých (A družstvu se letos podařilo postoupit do 2. krajské třídy), v tenisových kroužcích pak okolo padesáti dětí, o které se starají čtyři proškolení trenéři. Nejznámějším a nejúspěšnějším odchovancem kunštátského tenisu je Tomáš Elísek.

Jednokurtová hala má antukový povrch, délku 38, šířku 18 a výšku 9,5 metru, uvnitř se nachází led osvětlení a teplota od 15 do 17 stupňů Celsia. „Rád bych řekl, že hala slouží nejen kunštátským tenistům, ale využívat ji může každý, kdo bude mít zájem. Lze domluvit i pronájem nahrávacího stroje, případně trénink s trenérem. Bližší informace získají zájemci na facebookových stránkách Tenisová nafukovací hala Kunštát, kde jsou i kontakty na správce ohledně rezervace,“ doplnil Pavel Palme.

**TENISOVÁ
NAFUKOVACÍ
HALA
KUNŠTÁT**

**PROZOZNÍ DOBA:
Po - Ne 8.00 - 22.00**



**REZERVACE: Tomáš Elísek
tel.: 775 647 229
603 264 974**



NOVÁ POHÁDKOVÁ KNÍŽKA JE PLNÁ VESELÝCH PŘÍBĚHŮ

Pejskové, třetí pohádková kniha divadla MALĚhRY, jehož domovskou scénou je brněnské Divadlo Bolka Polívky, je na světě. Knižka je plná veselých příběhů pro pobavení nejen dětí, ale i jejich rodičů a především všech, kteří mají rádi pejsky a nezapomněli, jaké to bylo být dětmi.

Jak se po úspěšných knihách Jak na příšery a Pohádky a MALĚhRY zrodili právě Pejskové? „Tentokrát je „na vině“ uzavírka společenského života a doplnění on-line tvorby, která byla téměř rok jediným možným kanálem setkávání se herců s diváky. Každý člověk hledá své úniky od nepříjemností a řeší situaci po svém. My hledáme všechny způsoby tvorby, kterými bychom mohli potěšit nejen sebe, ale i naše okolí. Magickým únikem z reality jsou pohádky. Je v nich všechno možné, dokonce i zázraky a jejich

prostřednictvím člověk začne vnímat svět z jiného úhlu,“ shodují se Daniela Zbytovská, Nikola Zbytovská a Barbora Seidlová.

Po dobrých zkušenostech s vydáváním minulých knih v nakladatelství POP-PAP se autorky rozhodly, že do toho půjdou zase společně. „Spolupráce s Marcelou Vostřelovou, zakladatelkou tohoto malého vydavatelství, které se zaměřuje na kvalitně zpracované dětské knižky, je pro nás radost. Spojuje nás přesvědčení, že děti, pro které je pohádková kniha často první kontakt s výtvarnem, si za-

slouží pohádky na krásném papíře, s kvalitními ilustracemi, a ještě něčím navíc. Oslovily jsme ke spolupráci mladou ilustrátorku a animátorku Ditu Stuchlíkovou, grafiky se ujala opět Tereza Šmidová. A velký dík patří podporovatelům, jejich pomocí materiální i duchovní,“ dodávají dámy z divadla MALĚhRY.

Kniha má 120 stránek a je určena pro děti od čtyř let. Kromě pohádek a mnoha barevných ilustrací v ní děti najdou i rozkládací trojstránku ke hraní.



Divadlo MALĚhRY

Zabývá se vlastní tvorbou inscenací převážně pro dospělé, ale i dětské publikum, které hraje na domovské scéně v Divadle Bolka Polívky a po celé České republice, psaním textů, autorským čtením, tvorbou podcastů a radostí z bytí v naší krásné zemi. Kniha Pejskové vychází jako třetí v pořadí po úspěšných pohádkách **Jak na příšery a Pohádky a MALĚhRY**. Dětský pohled na svět a víra v zázraky, které se nedějí jen v pohádkách, je pro ně neodmyslitelnou součástí života a tvorby.

ZPOVĚĎ ANIMÁTORA, ANEB JAKÉ JE TO BÝT KAMARÁDEM Z POVOLÁNÍ

Je rok 2026. Zvuk budíku mi ohlašuje začátek dalšího nového dne. Nevstávám však neochotně, ale naopak se na dnešek těším. Ještě aby ne, když mě čeká slunce, mořský vzduch, pohyb venku, zábavný program a spousta skvělých lidí, kteří zajistí, že ten den bude stát za to. A to mám tu výsadu, že tuhle zábavu mohou nazývat svou prací.

Dovolte mi být vaším průvodcem a představit vám své povolání. Mé jméno je Sára, pracuji jako animátorka v cestovním ruchu a bez nadsázky vám mohu říct, že právě žiji svůj sen, když dělám práci, která mi dává smysl, a dokonce se při ní královsky bavím.

Když přišlo první velké rozhodování a já jsem si na základní škole měla vybrat „kým budu, až budu dospělá“, přiznám se, že to pro mě vůbec nebylo jednoduché. Vůbec jsem si neuměla představit, jak bych dokázala pracovat například v kanceláři, sedět u počítače a starat se o spoustu administrativy. Stejně tak jsem věděla, že řemeslná práce pro mě také není odpověď. Neměla jsem k ní žádné předpoklady a nelákala mne. Kdyby tak byla nějaká varianta, jak být odborníkem v bavení se s kamarády a hraní her.

Naštěstí máma objevila, že na Střední škole cestovního ruchu a gastronomie, s.r.o. v Blansku otevřeli nový čtyřletý maturitní

obor: Animátor volného času. Slíbili, že mě naučí, jak organizovat různé druhy kulturních akcí a k tomu nabízí originální praxe z reálného prostředí. Plán byl jasný – získat maturitu v oboru cestovní ruch a vydat se na cestu již sladké dospělosti.

A tak po svém středoškolském úspěchu trávím tuto sezónu v Řecku. Pracuji v kolektivu skvělých lidí, které už nenazývám tolik kolegy, jako spíše druhou rodinou. Ráno začínáme meetingem našeho týmu, kde si rozdělíme role pro daný den. Pro dnešek mám na starosti sportovní aktivity jako taneční rozcvičku a beach volejbal. Večer nás čeká showtime – společné zábavné vystoupení a společenská lekce zorby, tedy tradičního řeckého tance, který budeme hosty učit. Minulý týden jsem měla na starosti dětský klub a tvořivé dílny. Ta rozmanitost mě baví. Tahle práce prostě nikdy neomrzí.

Úkol je jasný. Cílem je tvořit zážitky a zajistit nezapomenutelnou dovolenou našim hostům, aby se nemuseli nikdy nudit a odjížděli z dovolené spokojeni a s krásnými vzpomínkami. Nejvíc si tu užívám, že s každým novým turnusem ráno poznáte 100 nových lidí, ale večer se loučíte se 100 novými přáteli. Člověk vidí v práci smysl o dost víc, když ji vnímá jako poslání a někomu pomáhá.

Za to vše, kromě výplaty a jídla a ubytování

zdarma, získávám především něco, na co se nedá nalepít cenovka. Například to, že doslova celý svět přijíždí za námi – takže s poznávacím hostů z různých zemí poznávám také jejich příběhy a kultury. Měsíc v praxi animátora mi v procvičení cizích jazyků dal více než kdejaký jazykový kurz. Přestala jsem se bát mluvit, a přitom vůbec nikomu tu nevadí, že moje angličtina není dokonalá. Bylo pro mě velkou úlevou pochopit, že cizí jazyky jsou tu příležitostí, ale vůbec nejsou strašákem. Jsme na tom všichni podobně.

K nezaplacení je také práce v týmu. Člověk by řekl, že jako animátoři musíme být upovídaní a akční, ale možná vás překvapí, že skutečnost je jiná. Stejně jako naši hosté mají různé osobnosti, tak potřebujeme různé talenty mezi animátory. Někdo je tu více přes sport, jiný zase přes intelektuální rozhovory, třetí je odborníkem na stolní hry, další je uměleckou duší a ten poslední zase dětským specialistou. Všichni se tak perfektně doplňujeme a díky našim rozdílům můžeme vytvořit skvělou dovolenou všem hostům. Je fakt, že až tahle sezóna skončí, bude mi tenhle tým chybět.

Nezoufám ale moc, protože se těším na nové pracovní dobrodružství – na podzim mám domluvené nějaké kulturní akce a především teambuildingy adaptačních programů pro školy. V zimě mě čeká animátorství na českých horách. Doufám, že jste si nemyšleli, že jde jen o práci v zahraničí. I animátor může působit na nějakém místě poblíž svého domova. Třeba se starat o program v aquaparcích a jiných zábavných centrech.

Možná se tam potkáme jako kolegové! Takže pokud by se i vám líbilo být odborníkem přes zábavu, pak obor Animátor volného času exkluzivně na SŠ cestovního ruchu a gastronomie, s.r.o., je vstupenkou k práci snů.



STŘEDNÍ ŠKOLA CESTOVNÍHO RUCHU A GASTRONOMIE, s.r.o. BLANSKO



NABÍZÍ:

MATURITNÍ OBORY

- Cestovní ruch
- Palubní stevard
- Animátor volného času

TŘÍLETÉ OBORY

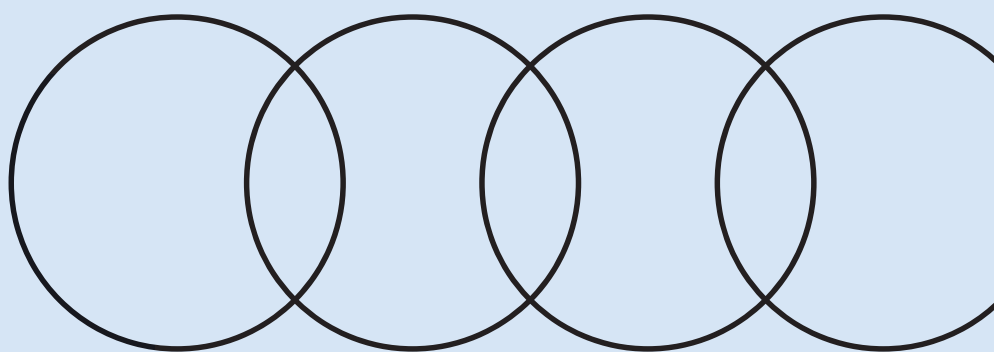
- Kuchař – číšník
- Barman – sommelier

DVOULETÝ NÁSTAVBOVÝ OBOR

- Gastronomický management

www.cergas-bk.cz

Audi Service



Let's Ride

Moje sezonní nabídka Audi.

Je na čase vyrazit a užít si sezonu s **perfektně připraveným vozem v našem autorizovaném servisu Audi**. Odborně vyškolený tým, precizně zpracované originální díly, dokonale funkční příslušenství, kompletní služby Audi Pneuservisu se širokou nabídkou zimních pneumatik s PneuGarancí. Využijte naše top servisní služby a užijte si bez obav každou cestu. **Let's ride.**



ROS, a.s.

ROS, a.s., Poříčí 3, 639 00 Brno, www.rosauto.cz

Vánoční předplatné

→ již v prodeji

do 31. 12. 2021

www.ndbrno.cz

Česká republika ZS ICHILA MINISTERSTVO KULTURY JihoMoravský kraj B R N O STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNÍ PODPORUJE NÁRODNÍ DIVADLO BRNO, PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

ČESKÉ PIVO 2021

2. místo
Tmavé pivo

GRANÁT Tmavý ležák
Pivovar Černá Hora, a.s.

V Praze dne 22. září 2021


Ing. František Šámal
předseda Českého svazu
pivovarů a sladoven


ČESKÝ SVAZ
PIVOVARŮ A SLADOVEN


Ing. Martina Ferencová
výkonná ředitelka Českého svazu
pivovarů a sladoven


MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ



TMAVÝ LEŽÁK ČERNÁ HORA GRANÁT ZÍSKAL OCENĚNÍ NA PRESTIŽNÍ DEGUSTAČNÍ SOUTĚŽI ČESKÉ PIVO 2021

To je skvělá zpráva pro příznivce pivovaru Černá Hora a obzvláště pro milovníky značky Černá Hora Granát. Ochranná známka České pivo registrovaná u Evropské unie znamená, že suroviny, výrobní postup i parametry hotového piva odpovídají tradičním chráněným postupům. Ocenění v odborné degustační soutěži potvrzuje vynikající kvalitu Granátu z Černé Hory. Významnou roli při získání těchto ocenění hraje celý výrobní tým pivovaru, který zasluhuje poděkování.

Chráněné zeměpisné označení České pivo hrdě nosí i další piva vyráběná v našem pivovaru, kterými jsou nefiltrované světlé výčepní Sklepní, světlý ležák Páter, světlý Ležák a světlé výčepní pivo Tas.

Další posun v oblasti kvality přinese pivovaru Černá Hora aplikace mezinárodního standardu kvality potravin IFS. Zavádění probíhalo řadu měsíců a příští týden vyvrcholí finálním certifikačním auditem. Certifikace těchto norem nám pomůže udržet vyrovnanou kvalitu našich piv, limonád a balených vod. Zajištění stabilní kvality černohorského piva je mojí hlavní odpovědností, kterou jsem převzal od svých předchůdců.

Naše pivo dovezeme i k Vám domů. Objednávejte v našem e-shopu na www.pivo-cernahora.cz

Mgr. Ing. Libor Doseděl,
výrobní ředitel pivovaru Černá Hora

Naše pivo dovezeme i k vám domů. Objednávejte v našem e-shopu se slevou 10 % na www.pivo-cernahora.cz.
V košíku vložte promo kupón MF10